

แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

วุฒิพงษ์ อินไธสง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2568

VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49
2317586161

GUIDELINES FOR MANAGEMENT OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT
SYSTEM WITH THE DEMING CYCLE OF SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

WUTTIPONG INTHAISONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR MASTER OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATIVE INNOVATION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE
PATHUM THANI PROVINCE

2025

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ
ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ ที่การศึกษา ษาประ ถม ศึกษา
ชื่อนักศึกษา วุฒิพงษ์ อินโธสง
รหัสประจำตัว 65U54602101
ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา นวัตกรรมการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติพร พิษณุกุล)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภะฉาน ศรีเอี่ยม)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์)
..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(อาจารย์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

2317586161
VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

วุฒิพงษ์ อินไธสง. (2568). แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา. อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์ศิริสวัสดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมวิธีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ 2) พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู ผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับค่าความตรงเท่ากับ 0.66-1.00 และค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อย คือ 2.1) การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยการสัมภาษณ์ 2.2) สร้างแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาจากเอกสารข้อมูลระยะที่ 1 และข้อมูลขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.3) ตรวจสอบแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ และครู จำนวน 9 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.35, SD = 0.72$) ส่วนปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 3.74, SD = 1.08$) และ 2) การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา พบว่า แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย 5SCS+ ประกอบด้วย 5 ประเด็น 52 แนวทาง ดังนี้ ประเด็นที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ประกอบด้วย 9 แนวทาง ประเด็นที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง ประเด็นที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 16 แนวทาง ประเด็นที่ 4 ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 10 แนวทาง ประเด็นที่ 5 ด้านการส่งต่อ ประกอบด้วย 10 แนวทาง โดยในภาพรวมผลการประเมินด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88, SD = 0.15$) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.79, SD = 0.21$) และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88, SD = 0.17$)

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ นวัตกรรมการบริหารการศึกษา 5SCS+ ที่สามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่บูรณาการกับวงจรคุณภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินงานให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วงจรคุณภาพ ประสิทธิภาพ

Wuttipong Inthaisong. (2025). Guidelines for Management of the Student Care and Support System with the Deming Cycle of Schools under the Office of Primary Educational Service Area . Master of Education (Educational Administrative Innovation). Advisors: Associate Professor Dr. Orasa Charoontham, Assistant Professor Dr. Chanchai Wongsirasawat

ABSTRACT

This mixed-method research aimed to 1) study the status and problems of student care system management in school, and 2) develop guidelines for student care system management using the schools' Deming cycle. The research was conducted in 2 phases: Phase 1 studied the status and problems of student care system management in school. The sample consisted of 400 teachers responsible for student care systems in schools under Primary Educational Service Area Office. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire. The validity was 0.66-1.00, and the Cronbach's alpha coefficient was .99. Statistics used for data analysis included means and standard deviations. Phase 2 developed guidelines for student care system management using the schools' Deming cycle. This consisted of three sub-phases: 2.1) studying best practices in student care system implementation interviews 2.2) developing operational guidelines for the student care and support system using the schools' cycle based on Phase 1 documents and data from Steps 2.1; and 2.3) verifying the operational guidelines for the student care and support system using the schools' Deming cycle. The data providers included school administrators, educational supervisors, and teachers, totaling 9 people. The statistical methods used for data analysis were means and standard deviations.

The results revealed that 1) the overall management of the student care system was at a high level ($M = 4.35$, $SD = 0.72$). However, the overall management problems of the student care system were at a high level ($M = 3.74$, $SD = 1.08$); and 2) development of guidelines for the implementation of the student care system using the schools' Deming cycle revealed that the management guidelines for the student care system using the schools' Deming cycle consisted of 5SCS+, consisting of 5 issues and 52 guidelines as follows: Aspect 1: Knowing Individual Students, comprising 9 guidelines; Aspect 2: Student Screening, comprising 7 guidelines; Aspect 3: Student Promotion, comprising 16 guidelines; Aspect 4: Prevention and Problem Solving, comprising 10 guidelines; and Aspect 5, regarding referrals, comprises 10 guidelines. Overall, the assessment results show that suitability is at the highest level ($M = 4.88$, $SD = 0.15$), feasibility is at the highest level ($M = 4.79$, $SD = 0.21$), and usefulness is at the highest level ($M = 4.88$, $SD = 0.17$).

The knowledge gained from this research is the 5SCS⁺ educational management innovation, which integrates a student care system with the Deming cycle to enhance processes before, during, and after implementation for more effective educational management.

Keywords: Student Care System, Deming Cycle, Efficiency

2317586161

VRU 1Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จได้ด้วยความรู้ณาจากการให้ความช่วยเหลือและการให้ความร่วมมือจากบุคคลหลายท่าน เป็นการยากยิ่งที่จะกล่าวถึงท่านทั้งหลายได้ครบถ้วน ณ โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงและซาบซึ้งในพระคุณตลอดจนความรู้ณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์ รวมถึงผู้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสำคัญอย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในครั้งนี้ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือให้กำลังใจในการศึกษาจนจบหลักสูตร คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะคุณความดี มารดา ครอบครัว คณาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทสนและให้ความรู้กับผู้วิจัยจนเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาจนทุกวันนี้

วุฒิพงษ์ อินโธสง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง	
กิตติกรรมประกาศ จ	
สารบัญ ฉ	
สารบัญตาราง ช	
สารบัญภาพ..... ฌ	
บทที่ 1 บทนำ..... 10	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 10	
1.2 คำถามการวิจัย 12	
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 12	
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย 13	
1.5 ขอบเขตการวิจัย 13	
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในวิจัย..... 15	
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 17	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 18	
2.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน..... 19	
2.2 วงจรคุณภาพ 25	
2.3 นวัตกรรมการบริหารการศึกษา..... 36	
2.4 วิธีปฏิบัติที่ดี..... 41	
2.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)..... 44	
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 45	
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 53	
3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา..... 53	
3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางกา บริหาร ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา 58	
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 62	
4.1 ระยะที่ 1 ผลการศึกษาศภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลื่อ นักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา 62	
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 77	
5.1 สรุปผลการวิจัย..... 77	
5.2 อภิปรายผลการวิจัย..... 80	

2317586161

VRU :Thesis 65054602101 Complete / rev: 17032026 19:16:49

5.3 ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย	94
ภาคผนวก ข แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา	120
ภาคผนวก ค เครื่องมือวิจัย	131
ประวัติผู้วิจัย	141

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงการสังเคราะห์เพื่อสรุปวงจรคุณภาพในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	33
ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างสุ่มจำแนกตามภูมิภาค.....	54
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 400).....	62
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ภาพรวมและรายด้าน (n = 400).....	64
ตารางที่ 5 การวิเคราะห์สภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมและรายด้าน (n = 400).....	65
ตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบประเมิน (ร่าง) แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา	66
ตารางที่ 7 รายละเอียดแนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยการสนทนากลุ่ม68	
ตารางที่ 8 แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา	74
ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละ ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 9 คน จำแนกตาม ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน (N=9)....	75
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นแนวทางกา บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในภาพรวมและรายด้าน (N=9)	76

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
ภาพที่ 2 แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ ของ สถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศึ ก ษาประ ถม ศึ กษา	67

VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49
2317586161

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่3) พ.ศ.2553 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายแม่บทของการศึกษาไทย ที่มีจุดมุ่งหมายกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา มาตรา 6 ว่าด้วยการพัฒนา “คน” ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือเป็นคนดีคนเก่งและคนที่มีความสุข และมาตรา 22 กล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสมแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินงานคือเรื่องความรู้ทักษะ ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข นอกจากนี้ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษาโดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของ คน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลมีลักษณะด้านการรู้จักคิดวิเคราะห์ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนทำให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการ กำกับ ดูแลและ ส่งเสริมการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ กำหนดนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุน ทรัพยากร เพื่อการจัดการศึกษาให้กับส่วนราชการในสังกัดซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับ การกำหนดกรอบทิศทางพัฒนาประเทศตาม ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี(พ.ศ. 2561 - 2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เป็นกรอบในการดำเนินการ จัดการศึกษา โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืน ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้พัฒนาศักยภาพ สร้างสภาพแวดล้อม และนวัตกรรมอย่างบูรณาการ โดยการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วน บูรณาการแผนงานและงบประมาณ ร่วมกันของทุกหน่วยงาน เพื่อให้คนไทย ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญา ของ เศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัด การศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและ ประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลักในการ เสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคาม ในรูปแบบใหม่ และยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ 1 เร่ง ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาและสร้างเครือข่าย/ความเป็นภาคี หุ้นส่วนกับองค์กรทั้งภายในและต่างประเทศรวมทั้งสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา (สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560–2579) โดยวิสัยทัศน์ (Vision) คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลก ศตวรรษที่ 21” โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้คนไทยให้เป็นพลเมืองดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ทำให้สถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญ ที่จะต้องพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจนมีการประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งวิธีการ เครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวคิดหลักคือ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่ แตกต่างกันไป เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคลและความสำเร็จของงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วน เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรโรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

การบริหารและการจัดการจัดการศึกษาของประเทศไทย มีแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือหน่วยงานระดับปฏิบัติมีอำนาจในการตัดสินใจและสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา โดยได้มีการวางรากฐานในเรื่องของระบบแนะแนวการเรียนรู้ (Coaching) และเป้าหมายชีวิตพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโลก โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต และมีหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานจัดให้มีระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (Coaching) ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวทางการเรียนและเป้าหมายชีวิตที่ตนเองชอบ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดระยะเวลาการเรียนรู้เน้นนวัตกรรมการเรียนรู้แบบ STEM Education (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์) ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น มุ่งเน้นทักษะจากการปฏิบัติจริง และเสริมความสามารถด้าน Soft Skill ควบคู่กับการพัฒนาประสานความร่วมมือกับกรมสุขภาพจิตและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ปัญหาสุขภาพจิตของผู้เรียนเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนให้สามารถอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข (เพิ่มพูน ชิดชอบ, 2566)

วงจรคุณภาพ เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่ การปรับปรุงงานและการควบคุมอย่างเป็นระบบ อันประกอบด้วย การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข กล่าวคือ จะเริ่มจากการวางแผน การนำแผนที่ วางไว้มาปฏิบัติ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ และหากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ จะต้องทำการทบทวน แผนการโดยเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง และทำตามวงจรคุณภาพซ้ำอีก เมื่อวงจร คุณภาพ หมุนซ้ำไปเรื่อย ๆ จะทำให้ เกิดการปรับปรุง งาน และทำให้ระดับผลลัพธ์ สูงขึ้นเรี อย ๆ ดังนั้น การกระทำ ตามวงจรคุณ ภาพ จึงเท่ากับ การสร้างคุณภาพที่น่าเชื่อถือมากขึ้นโดยจุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพอยู่ที่การพยายามตอบคำ ถามให้ได้ว่า ทำอย่างไรจึงจะดีขึ้น ดังนั้น วงจรคุณ ภาพ จึงมี ความสำคัญต่อการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ หลักการสำคัญ

ที่แสดงถึงการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็น การปรับปรุงผ่านเครื่องมือการเพิ่มผลผลิตภาพ หรือการปรับปรุงคุณภาพ หรือแม้แต่การบริหารกิจกรรมภายในองค์กร การวางแผนงานอย่างเหมาะสมจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนจะเป็นเส้นทางที่นำไปสู่ความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ แต่ก็จะต้องมีการตรวจสอบความคืบหน้า หรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นระยะ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการปรับแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ และที่สำคัญ เมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นแต่ละครั้ง บทเรียนต่าง ๆ ที่ได้รับ ก็ถือเป็นสิ่งสำคัญ หากได้มีการนำมาทบทวน และสรุปข้อดี ข้อด้อย หรือ หาจุดปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินงานในรอบต่อไปทำได้ง่ายขึ้น ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น และที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ก็คือการดำเนินงานอย่างครบถ้วนตามแนวคิดของวงจร PDCA ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, 2545) ซึ่งแนวคิดวงจรคุณภาพนี้ เป็นการส่งเสริมแนวทางและหลักคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับบุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการทำงานของตนเอง และสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ศึกษาจากแนวคิดของ บรรจง จันทมาศ (2546) ชนิกันต์ เขียรสูตร (2551) ศิริรักษ์ แจ่มรักษ์สกุล (2554) ชัชวาล อรวงศ์ศุภทัต (2555) อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2555) นิรุธ บัณฑิตโต (2557) กมลวรรณ เชาวช่างเหล็ก (2558) โดยมีรายละเอียดของวงจรคุณภาพจากการสังเคราะห์ออกเป็น 4 ประเด็นคือ คือ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติ 3) การตรวจสอบ และ 4) การปรับปรุง

จากที่กล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดและมีความสนใจที่จะทำการวิจัย ในหัวข้อ แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา โดยมีพื้นฐานความคิดที่ว่าวงจรคุณภาพจะเป็นการบริหารที่รูปแบบหนึ่ง ที่ใช้ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาที่สามารถตรวจสอบได้ และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา

1.3.2 เพื่อพัฒนาแนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.4.2 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดวงจรคุณภาพของสถานศึกษาจากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยจำแนกตามขั้นตอนการวิจัย 2 ระยะ โดยแต่ละระยะมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 26,959 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร การกำหนดตัวอย่าง กรณีทราบจำนวนประชากรของยามานะ (Yamane, 1973) จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Stratified sampling) โดยนำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ จำนวน 400 คน มาแบ่งสัดส่วนโดยจำแนกตามภูมิภาค

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อยรายละเอียดดังนี้

2.1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยการสัมภาษณ์

2.1.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีแนวปฏิบัติที่ดีแนวปฏิบัติที่ดี มีวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จได้รับรางวัล มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางแนวปฏิบัติที่ดีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 สร้างแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา โดยผู้วิจัย

2.2.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ สังเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1 และสังเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 2.1

2.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ร่างแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

2.3 ตรวจสอบแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา โดยการสนทนากลุ่ม

2.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการบริหารการศึกษาและครู จำนวน 9 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในวิจัย

1.6.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงาน ที่ชัดเจนโดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างครูนักเรียนและผู้ปกครอง เป็นสำคัญ และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีความสุข กับการเรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่หลากหลายของนักเรียน และนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็น มาของ ชีวิตที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลายลักษณะ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเป็ ประ โยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ จำเป็น ด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำระบบดูแลช่วยเหลือ แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ได้ดังนี้

2.1 กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียน นอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2.2 กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

2.3 กลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

2.4 กลุ่มพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่ง ความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถ ฝิษณั้จนถึงขั้นสูงสุด

3. การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียน กลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา กลุ่มพิเศษ ให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนา เต็มศักยภาพ

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคน อย่าง เท่าเทียมกัน แต่สำหรับ ับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลย นักเรียนจ นกลายเป็น ปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหา ของนักเรียน จึงเป็นภาระ งานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้อง ดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

4.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

4.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

5. การส่งต่อ หมายถึง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีบางปัญหา มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรม ไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อ ไปยังผู้ เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง และรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่ง ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ ตั้ง แต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อ แบ่ง เป็น 2 แบบ คือ

5.1 การส่งต่อภายใน หมายถึง การส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือ นักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง

5.2 การส่งต่อภายนอก หมายถึง การส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวฝ่ายกิจการนักเรียน จะเป็นการแก้ปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ จิตใจ ความรู้สึก ปัญหาด้านพฤติกรรม ที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น

1.6.2 วงจรคุณภาพ หมายถึง แนวทางและหลักคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับบุคลากร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการทำงานของตนเองอย่างต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพโดยวงจรคุณภาพประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

1. การวางแผน หมายถึง จุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพ เพราะแผนจะกำหนด เป้าหมายและทิศทาง ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพ โดยแผนจะอธิบายความจำเป็น และสร้างความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งอาศัยการร่วมแรงร่วมใจจากทุกหน่วยงานในการปรับปรุงแก้ไขอุปสรรค และข้อบกพร่องต่าง ๆ ขององค์การให้หมดไปอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้องค์การสามารถดำเนินงานบรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการโดยที่การวางแผนการสร้างคุณภาพ

2. การปฏิบัติ หมายถึง การนำทางเลือกที่ตัดสินใจไปวางแผนปฏิบัติงาน (Action plan) และลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าปัญหานั้นเป็นงานที่สามารถแก้ไขได้ภายในกลุ่มก็สามารถปฏิบัติได้ทันทีหากปัญหามีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหน่วยหรือกลุ่มอื่นก็ต้องแจ้งให้ผู้บริหารสั่งการให้หน่วยงานอื่นประสานงาน และร่วมมือแก้ไขปัญหาลงสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจสอบ หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานที่ปฏิบัติ โดยการเปรียบเทียบผลการทำงานก่อนการปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้าผลลัพธ์ออกมาตามเป้าหมายก็จะนำไปจัดทำเป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงาน ในครั้งต่อไป แต่ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยอาจจะสูงหรือจะต่ำกว่าที่ต้องการผู้เกี่ยวข้องต้องศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุเพื่อแก้ไขและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น

4. ปรับปรุง หมายถึง การกำหนดมาตรฐานจากผลการดำเนินงานใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคตหรือแก้ไขปัญหาดัง ๆ ทั้งที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหาที่ไม่ได้คาดหวังและปัญหาเฉพาะหน้าที่ในการดำเนินงานจนได้ผลลัพธ์ที่พอใจและได้รับ

การยอมรับจากทุกฝ่าย แล้วจึงจัดทำเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานในอนาคต และจัดทำรายงานต่อผู้บริหารและกลุ่มอื่นได้ทราบ

1.6.3 ความเป็นไปได้ของแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา หมายถึง ความ คิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร คุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา ไปใช้ได้จริงเกี่ยวกับคุณ ค่าที่ควรจะได้รับเมื่อ คาดว่าจะนำไปใช้จริงในการพัฒนาสถานศึกษา พัฒนตนเอง บุคคลอื่น สังคม และชุมชน ที่ผู้บริหารสถานศึกษาประสบ อยู่โดยมีความ สอดคล้องกับ สภาพความเป็นจริง เหมาะสม กับบริบทและยอมรับได้

1.6.4 ความเหมาะสมของแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา หมายถึง ความ คิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร คุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา สอดคล้องและถูกต้อง ตามหลักวิชาการและทฤษฎีการบริหารสามารถนำไปใช้พัฒนาแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม

1.6.5 ความเป็นประโยชน์ของแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องและสภาพความเป็นจริงที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ของครู ผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลที่ได้รับจากการวิจัยนี้ ไปใช้ในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้วงจรคุณภาพด้วย ยกวิธีตาม การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

1.7.2 ผู้ บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลที่ได้รับจากการวิจัยไป ใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการพัฒนา วางแผน กำ หนดนโยบาย ในแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา เพื่ อใช้เป็นแนวทาง ในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษา ให้เหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการ บริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถาน ศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษาโด ยผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบ ดังนี้

- 2.1 การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1.2 ความสำคัญ ของระบบก ารดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1.3 ประโยชน์ของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.2 วงจรคุณภาพ
 - 2.2.1 ความเป็น มาเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ
 - 2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ
 - 2.2.3 ความหมายของวง จจรคุณภาพ
 - 2.2.4 ประโยชน์ของ วงจรคุณภาพ
- 2.3 นวัตกรรมการบริหารการศึกษา
 - 2.3.1 ความหมา ยของนวัตกรรม
 - 2.3.2 ประเภทของนวัตกรรมแ ละนวัตกรรมท างการศึกษา
 - 2.3.3 ความหมายของน วัตกรรมการบริห ารการศึกษา
 - 2.3.4 กระบวนการสร้างนวัตกรรมการบริห ารการศึกษา
- 2.4 วิธีปฏิบัติที่ดี
 - 2.4.1 ความหมายของวิธีปฏิบัติที่ดี
 - 2.4.2 ความสำคัญ ของวิธีปฏิบัติที่ดี
 - 2.4.3 การดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่ดี
- 2.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)
 - 2.5.1 ความหมาย การสนทนากลุ่ม (Focus Group)
 - 2.5.2 วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.6.2 งานวิจัยต่ำ งประเทศ

2317586161

VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

2.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิชาการ นักวิจัยให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2555) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ และเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนา นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

บุญยวีร์ ชัยสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงาน ที่ชัดเจนโดย อาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครองเป็นสำคัญ และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีความสุข กับการเรียน ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2556) ได้กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือกระบวนการดำเนินงาน ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบที่มีขั้นตอนชัดเจนโดยการมีส่วนร่วม ของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางภายในและภายนอกสถานศึกษา มีวิธีการและ เครื่องมือที่ได้ มาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็น การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข ตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการศึกษามีกิจกรรมที่สำคัญ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและ แก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กำหนดความหมายของการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียน ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็งมี คุณภาพชีวิต ที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ที่ชัดเจน สอดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ ของนักเรียนที่มีต่อครู รวมทั้ง การประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและ องค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันแก้ปัญหา และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการ ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก ในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมือ อย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน การดูแล

ช่วยเหลือ หมายรวมถึง การส่งเสริม ป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลอดภัยจากสารเสพติด

Krumboltz (1970) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้ที่มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือและผู้แนะแนวที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดี รวมทั้งผ่านการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวมาแล้วมีจุดมุ่งหมายปลายทางที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประสบปัญหาได้มีโอกาสที่จะเผชิญกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Horace and Champney (1970) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเขาจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิต

Carter (1973) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี

Lester (1986) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นโดยกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับการอบรมเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือบุคคลในการปรับตัวและส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน มีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน พัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม

2.1.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

บุปผาชาติ เข้มวิชัย (2558) กล่าวถึง ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญ เพื่อพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา โดยครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือและป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนทุกคน อย่างเป็นระบบกระบวนการทำงาน ที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ นอกจากครูที่ ปรึกษาแล้วยังมี คณะบุคคลซึ่ง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือเพื่อส่งเสริม พัฒนาควบคุม และแก้ไขความ ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญาและเพื่อคุ้มครอง ดูแล รักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรม จรรยาบรรณที่ดีแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนต่อไป

สุทัศน์ เอี่ยมแสง (2558) กล่าวถึง ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนาป้องกัน และแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มศักยภาพให้นักเรียนเป็น ฝั่งคุณธรรม บุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนสามารถ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีวิถีชีวิตที่พอเพียงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุค ปัจจุบัน ทั้งทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้เด็กและเยาวชนมีวิถีชีวิตที่แตกต่าง

จากอดีต ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งการแก้ไขปัญหามิใช่หน้าที่ของสถานศึกษาอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากความสำคัญข้างต้นสรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีความสำคัญ โดยครู ที่ปรึกษาหรือ ครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุก ด้าน และนำ ข้อมูลด้านต่าง ๆ มาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียด รอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน อย่างเหมาะสมต่อไป

2.1.3 ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

วรมน วิตะเสวีระ (2557) กล่าวว่า ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ผู้เรียน ได้รับการดูแลทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหาทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเรียนรู้อย่างมีความสุขโดยมีครูคอยดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

บุปผาชาติ เข้มวิชัย (2558) งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นงานที่มีประโยชน์ เป็นอย่างยิ่งต่อทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพราะเป็นการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับ ตัวนักเรียนซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะลงไปสู่ตัวนักเรียนโดยตรง โดยกา ารบริหาร จัดการ ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน มีผลต่อประสิทธิภาพของกาดำเนินงานเพราะเป็นงานที่ต้องร่วมมือกันกับทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้เทคนิค ขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2559) ได้กำหนดประโยชน์ของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและ ตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี และอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จัก ตนเองและควบคุมตนเองได้
4. นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
5. นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีความสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้กำหนดประโยชน์ของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและ ตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
3. นักเรียน รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรม จริยธรรม (MQ) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะ อุปสรรค (AQ)

4. นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่าง รอบด้าน

5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจัง ด้วยความเสียสละเอาใจใส่

6. หลักการเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

7. เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการกำหนด กลยุทธ์การดำเนินงาน

8. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า ภาระของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผน และมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้

จากประโยชน์ข้างต้น สรุปได้ว่า งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยการบริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานเพราะเป็นงานที่ต้อง ร่วมมือกัน เป็นงานที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อทุก ๆ ฝ่าย ตามขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้อง เหมาะสม นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา

2.1.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ และมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ด้วยความหลากหลายของนักเรียนและนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของ ชีวิตที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลายลักษณะ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูอาจารย์มีความเข้าใจนักเรียน มากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ใน การพัฒนาส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

2. การคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น ด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ตามขอบข่ายและ เกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ดังนี้

1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2) กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

3) กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

4) กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลย นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

2) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

4. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียน กลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา กลุ่มพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ

5. การส่งต่อ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีบางปัญหา มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อ ไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหานักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไขซึ่ง ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1) การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายกิจการนักเรียน เป็นต้น

2) การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวฝ่ายกิจการนักเรียน จะเป็นการแก้ปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ จิตใจ ความรู้สึก ปัญหาด้านพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2559) ได้อธิบายกระบวนการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้ เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึง มีเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำร่องมาวิเคราะห์เพื่อการข้อมูลนักเรียน ประการให้ความรู้สึกรู้สีกหรือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่การใช้ความรู้สึก หรือ การคาดเดา โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือ นักเรียน หรือ เกิดได้น้อยที่สุด

2. การคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัว นักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ 2) กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ ความช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือ กลุ่มเสี่ยง มีปัญหา ให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือสังคมคาดหวังต่อไป

4. การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกัน และการแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้ นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

5. การส่งต่อ ในการช่วยเหลือและแก้ไข้ปัญหานักเรียนนั้น อาจมีบางกรณีที่ปัญหา มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้น ก็ควร ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่ ่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลือ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น หรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใ หญ่โต จนยากต่อการแก้ไข ซึ่งการส่งต่อ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่อภายใน และการส่งต่อภายนอก

จากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1)การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2)การคัดกรองนักเรียน 3)การส่งเสริมนักเรียน 4)การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา และ 5) การส่งต่อ

2.2 วงจรคุณภาพ

2.2.1 ความเป็นมาเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

ประวัติของเดมมิงเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ในฐานะของผู้นำเสนอหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิง เดมมิงผลักดันให้ผู้บริหารญี่ปุ่นยอมรับแนวคิด ในการ จัดการคุณภาพ และเป็นคนแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด และเป็นคนแรกที่ระบุว่าคุณภาพเป็นความรับผิดชอบทางการบริหารของผู้บริหาร เดมมิงเป็นบุคคลที่ ถือว่าเป็นผู้บุกเบิกแนวคิดในเรื่องคุณภาพและเป็นที่รู้จักนับถือ ในวงการอุตสาหกรรม เขาเกิดในปี ค.ศ.1900 จบปริญญาเอกในสาขา Mathematical Physics ใน ปี ค.ศ. 1928 จากมหาวิทยาลัยเยล จากนั้นได้เริ่มทำงานครั้งแรกให้กับรัฐบาลอเมริกัน ในสำนักงานสำรวจสำมะโนประชากรและเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการ ทางสถิติ เดมมิงได้พบกับชีวฮาร์ต (Schewhart) นักสถิติที่ห้องทดลองของบริษัทเบลล์ เทเลโฟน ในนิวยอร์กโดยเขาเชื่อในหลักการของชีวฮาร์ต และ นำหลักการนั้นมาประยุกต์กับกระบวนการ ด้านอุตสาหกรรม การผลิต ในปี ค.ศ. 1940 เดมมิงเริ่มนำ ความคิดของชีวฮาร์ตมาใช้กับงานของเขา จาก งานด้านสำรวจสำมะโนประชากรที่เดิมเป็นงานจำเจ ซ้ำซาก เขาได้ปรับเปลี่ยนโดยการนำ กระบวนการทางสถิติเข้ามาช่วย ในการควบคุม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ในกระบวนการขั้นตอนนั้นมีผลดี กว่าเดิม และนอกจากนั้นก็ได้เปิดสอนกระบวนการทางสถิติให้แก่ วิศวกร นักออกแบบ และผู้สนใจ ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ในปี ค.ศ. 1943 เขาได้ตีพิมพ์หนังสือ เชิงเทคนิค เรื่อง "Statistical Adjustment of Data" (ศุภฤกษ์ อัครวิทย์พันธ์ และอัญชลียา สหชาติโกสีย์, 2541)

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 แนวคิดของเดมมิงก็ไม่ได้รับความสนใจ ทั้งนี้เพราะในช่วง ตลาดกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งสินค้าที่มีการผลิตโดยใช้หรือไม่ใช้ระบบควบคุมคุณภาพหรือ ระบบสถิติก็สามารถส่งขายได้หมด เด มมิงถูกส่งตัวกลับประเทศญี่ปุ่นเพื่อเป็นที่ ปกษากับหน่วย สำนวณสำมะโนประชากร และเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสหภาพนักวิทยาศาสตร์ และวิศวกรของญี่ปุ่น (The Union of Japanese Scientists and Engineers, JUSE) หลังจาก สหภาพได้ก่อตั้งขึ้น ในปี ค.ศ. 1946 ในเวลาเดียวกันนั้นคณะกรรมการจาก Bell Telephone Laboratorios จากประเทศสหรัฐอเมริกาเดินทางมา ยังประเทศญี่ปุ่นเพื่อสาธิตเทคนิคการควบคุม คุณภาพ ซึ่งเป็น แนวคิดของเดมมิงนั่นเองทำให้ชื่อเสียงของเขาเป็นที่รู้จัก และ JUSE ให้ความสนใจและเชิญเดมมิงไป ช่วยสอนเรื่องวิธีการทางสถิติ เดมมิงเริ่มประสบความสำเร็จมาบ้างแล้ว จากการใช่วิธีการสุ่มตัวอย่าง และเทคนิคการควบคุมทางสถิติเพื่อ พืชผลผลิตอุตสาหกรรมใน สหรัฐอเมริกา เดมมิงจึงนำเทคนิค การควบคุมทางสถิติมาเผยแพร่ที่ญี่ปุ่นด้วย การสอนและงาน ของเดมมิงขยายวงกว้างออกไปไกลจาก หลักการทางสถิติมาก เขาชี้ให้ชาวญี่ปุ่นปรับปรุงวิธีการ แก้ไขปัญหา อย่างเป็นระบบ ซึ่งต่อมาก็ได้ กลายเป็นวงจรของ Deming หรือ PDCA (Plan, Do, Check and Action) Cycle นอกจากนี้ เดมมิง ยังพยายามผลักดันให้ผู้บริหารหลัก เข้ามามีส่วนร่วม ร่วมในโครงการการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ ของบริษัทอย่างจริงจัง จนกระทั่งเดมมิงสามารถตั้ง กลุ่มผู้บริหารหลัก เพื่อกระจายความคิดออกไปสู่ ผู้บริหารอื่น ๆ ทฤษฎีการควบคุมทางสถิติของเดมมิงทำให้คนญี่ปุ่นเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้กับ การปฏิบัติงานได้ คนญี่ปุ่นจึงยอมรับแนวทางของ เดมมิง นับว่าเดมมิงมีส่วนช่วยพัฒนาอุตสาหกรรม

ญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อมาใน ภายหลังญี่ปุ่นจึงตั้งรางวัลเดมมิง (Deming Prize or Deming Award) ให้กับบริษัทที่มีผลงาน ดีเด่นในด้านคุณภาพ

ในปี ค.ศ. 1960 แนวคิดของเดมมิงเป็นที่รู้จักดีในญี่ปุ่นและจักรพรรดิญี่ปุ่นทรง พระราชทานรางวัล The Second Order of the Sacred Treasure แก่เขา อย่างไรก็ตาม แนวความคิดและวิธีการของเดมมิงก็ยังไม่ได้รับความสนใจในประเทศตะวันตก จนกระทั่งเมื่อเขาได้พบกับ Bill Conway ประธาน บริษัท Nashua Corporation ในปี ค.ศ. 1979 และได้ออกรายการทีวีของ NBC เกี่ยวกับแนวคิดของเขาในปี ค.ศ. 1980 ในหัวเรื่อง "If Japan Can, Why Can't we?" จากนั้นเป็นต้นมาตลอด ระยะเวลาในช่วงปี ค.ศ. 1980-1990 ก็ได้มีการนำงานและแนวคิดของเดมมิงมาตีความและตีพิมพ์เป็น หนังสือโดยผู้แต่งหลายท่าน นอกจาก นี้ หนังสือของเดมมิงก็ถูกตีพิมพ์อีกครั้งในปี ค.ศ. 1986 ในเรื่อง "Out of the Crisis" และในปีถัดมาเขาก็ได้รับรางวัล National Medal of Technology ในประเทศสหรัฐอเมริกา และในปี ค.ศ. 1987 The British Deming Association ก็ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่แนวคิดและปรัชญาของเขา (ศุภฤกษ์ อัครวิทยาพันธุ์ และอัญชลียา สหชาติโกสีย์, 2541)

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพไว้ ดังนี้

บรรจง จันทมาศ (2546) ได้กล่าวถึงแนวคิดของวงจรคุณภาพว่า เป็นขั้นตอนที่จำเป็นต้องปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่อง ไม่สิ้นสุด คือ Planning - Doing - Checking - Acting สำหรับรายละเอียดของการทำงานแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมแผนงาน (Planning) ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญต้องนำมาพิจารณา คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และกำหนดคุณลักษณะที่จะใช้ควบคุมลงไปด้วย
2. กำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดได้
3. กำหนดวิธีการทำงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
4. กำหนดว่า จะทำอะไร ที่ไหน โดยใคร เมื่อไหร่ ทำไม และด้วยวิธีใด คือ 5W1H (What, Where, When, Who, Why and How)

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผนงาน (Doing)

1. ทำการศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ละครั้ง
2. ลงมือปฏิบัติตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้
3. เก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางคุณภาพ ตามวิธีการที่กำหนดไว้แล้ว

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Checking) เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงาน และประเมินผล

1. เพื่อตรวจสอบดูว่างานที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ เปรียบเทียบกับเป้าหมาย
2. ตรวจสอบดูว่าค่าที่วัดได้ และผลการทดสอบตรงตามมาตรฐานหรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Acting) จากผลของการตรวจสอบ พบว่าเกิดปัญหามีข้อบกพร่องขึ้น งานที่ได้ไม่ตรงกับเป้าหมายหรือไม่ได้ตามแผน ให้ปฏิบัติการ แก้ไขปัญหาตามลักษณะที่ค้นพบ

1. ต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ ถ้าผลงานที่ได้รับเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย
2. ถ้าพบความผิดปกติใด ๆ ให้สอบสวนค้นหาสาเหตุ แล้วทำการป้องกันแก้ไข เพื่อมิให้ความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก
3. พัฒนาระบบหรือปรับปรุงวิธีการทำงานนั้น ๆ
4. การประชุมเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน

ชนิกานต์ เจริญสูตร (2551) กล่าวว่า ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของวงจรพิตซีเอประกอบด้วย “การวางแผน” อย่างรอบคอบเพื่อ “การปฏิบัติ” อย่างค่อยเป็นค่อยไปแล้วจึง “ตรวจสอบ” ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพที่สุดก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ได้ก็ตั้ง อกมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน เป็นต้น พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุ วิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งใบ้ด้ามแรงงาน วัตถุดิบ ชั่วโงม การทำงาน เงิน เวลา เป็นต้น โดยสรุปแล้วการวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการ ให้เกิดขึ้น ในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ความรู้และทักษะอย่างลงด้า โดยทั่วไปการ วางแผนมีอยู่ดว้ยกับ 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต หรือ กำลังจะเกิดขึ้นบางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลยแต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการ เริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

แนวคิดพื้นฐานของกิจกรรมทางธุรกิจมืองค์ประกอบ คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลลัพธ์ (Check) และหลังจากนั้นจึงนำมาสร้างมาตรการ (Action) อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งคือ PDCA เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามแผน ดังนั้นวงจร PDCA เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามแผนจึงเป็นพื้นฐานที่ใช้ควบคู่ไปกับวงจร PDC A ที่ใช้หลักการของการมองเห็นหรือเรียกว่า PDCA สำหรับการแก้ไขปัญหา เมื่อใช้วงจรทั้งสองนี้พร้อมกันจะเรีย กว่าวงจร PDCA แบบสองห้วง

วงจร PDCA ในการแก้ไขปัญหามีข้อมูลพื้นฐานดังนี้เริ่มต้นด้วย การค้นพบปัญหา (Problem - Finding) ทำให้เกิดการมองเห็นปัญหา (Display) การขจัดปัญหา (Clear) และรับรู้ถึงการ แก้ไขปัญหา (Acknowledge) วงจร PDCA สำหรับการแก้ไขปัญหามีลักษณะเด่น 2 ประการคือ

1. PDCA สำหรับการแก้ไขปัญหามุ่งเน้นที่ปัญหา (Problem) และหมุนเวียน ตาม PDCA เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามแผน จึงไม่ใช่เพื่อการวางแผน (Plan) เท่านั้น แต่ยังให้ ความสำคัญที่การ

จับตามองที่ปัญหา (Problem) จากการปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่แก้ไข ปัญหาได้ด้วยตนเอง อีกด้วย

2. Display คือ การทำให้มองเห็น สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหา ไม่เพียงแต่เป็น การค้นพบ ปัญหาเท่านั้นแต่ยังให้ความสำคัญกับขั้นตอนที่เรียกว่า ชี้แจงให้บุคคลทั่วไปได้รับทราบ อีกด้วย

ศิริรัช แจ่มรัชสกุล (2554) กล่าวว่า แนวคิดของวงจรคุณภาพเป็นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continues Improvement) การจัดการคุณภาพโดยรวมเป็น กระบวนการปรับปรุงที่ไม่มีที่ สิ้นสุด ซึ่งจะครอบคลุมตั้งแต่บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ ผู้จัดหา วัตถุดิบ วัตถุดิบ และระเบียบวิธีการ ปฏิบัติงาน โดยมีหลักปรัชญาพื้นฐานคือ ทุก ๆ ขั้นตอนของการ ปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่ปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

ชัชวาล อรวงศ์ศุภทัต (2555) กล่าวว่า วงจรคุณภาพ เป็นเครื่องมือแห่งคุณภาพ ที่มีรายละเอียดดังนี้

1. การวางแผน (Plan) จะเป็นจุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพ เพราะแผนจะกำหนดเป้าหมาย และทิศทาง ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพ โดยแผนจะอธิบายความจำเป็นและสร้างความเข้าใจ ในการแก้ปัญหา ซึ่งอาศัยการร่วมแรงร่วมใจจากทุกหน่วยงานในการปรับปรุงแก้ไขอุปสรรค และข้อบกพร่องต่าง ๆ ขององค์กรให้หมดไปอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงาน บรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการโดยที่การวางแผนการสร้างคุณภาพจะมี 4 ขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ตระหนักและกำหนดปัญหาที่ต้องการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยสมาชิกแต่ละคนจะร่วมมือและประสานงานกันอย่างใกล้ชิดในการระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานเพื่อที่จะ ร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์และตรวจสอบการดำเนินงานหรือหา สาเหตุของปัญหาเพื่อใช้ในการปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งควรวางแผนและดำเนินการเก็บ ข้อมูลให้เป็นระบบระเบียบ เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการใช้งาน เช่น ตารางตรวจสอบ แผนภาพ หรือ แบบสอบถาม เป็นต้น

1.3 อธิบายปัญหาและกำหนดทางเลือกวิเคราะห์ปัญหาเพื่อใช้กำหนดสาเหตุ ของความบกพร่อง ตลอดจนแสดงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งนิยมใช้การเขียนและวิเคราะห์แผนภูมิหรือ แผนภาพ เช่น แผนภูมิแก๊งปลา แผนภูมิพาเรโต และแผนภูมิการควบคุม เป็นต้น เพื่อให้สมาชิกทุกคน มีความเข้าใจสาเหตุและปัญหาอย่างชัดเจน และร่วมกันระดมความคิด (Brainstorm) ในการแก้ปัญหา โดยสร้างทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา เพื่อมาวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก ทางเลือก ที่เหมาะสมที่สุด มาดำเนินงาน

1.4 เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาหรือปรับปรุงการทำงาน โดยร่วมกันวิเคราะห์และ วิจารณ์ทางเลือกต่าง ๆ ผ่านการระดมความคิดและการเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิกเพื่อตัดสินใจ เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินงาน ให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะต้องทำวิจัยและหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือกำหนดทางเลือกใหม่ที่มีความน่าจะเป็น ในการแก้ปัญหาได้มากกว่าเดิม

2. การปฏิบัติ (Do) นำทางเลือกที่ตัดสินใจวางแผนปฏิบัติงาน (Action plan) และลงมือ ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าปัญหานั้นเป็นงานที่สามารถแก้ไขได้ ภายในกลุ่มก็สามารถปฏิบัติได้ทันทีหากปัญหามีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหน่วยหรือกลุ่มอื่นก็ต้อง

แจ้งให้ผู้บริหารสั่งการให้หน่วยงานอื่นประสานงาน และร่วมมือแก้ไขปัญหาลงมือสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจสอบ (Check) ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานที่ปฏิบัติโดยการเปรียบเทียบผลการทำงานก่อนการปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้าผลลัพธ์ออกมาตามเป้าหมายก็จะนำไปจัดทำเป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป แต่ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยอาจจะสูงหรือจะต่ำกว่าที่ต้องการผู้เกี่ยวข้องต้องศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุเพื่อแก้ไขและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น

4. ปรับปรุง (Action) กำหนดมาตรฐานจากผลการดำเนินงานใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคตหรือแก้ไขปัญหาดัง ๆ ทั้งที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหาที่ไม่ได้คาดหวังและปัญหาเฉพาะหน้าที่ในการดำเนินงานจนได้ผลลัพธ์ที่พอใจและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย แล้วจึงจัดทำเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานในอนาคต และจัดทำรายงานต่อผู้บริหารและกลุ่มอื่นได้ทราบวงจร PDCA จะไม่หยุดหรือจบลงเมื่อหมุนครบรอบ แต่วงล้อ PDCA จะหมุนไปข้างหน้าเรื่อย ๆ โดยจะทำงานในการแก้ไขปัญหในระดับที่สูงขึ้น ซับซ้อนขึ้นและยากขึ้น หรือเป็นการเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2555) กล่าวว่า แนวคิดของการบริหารงานตามวงจรคุณภาพนั้น เป้าหมาย ต้องการบรรลุความสำเร็จโดยเป้าหมายที่ดีต้องมีความชัดเจน (Specific) สามารถวัดและประเมินผล (Measurable) ได้ และเป็นที่ยอมรับ (Acceptable) ของผู้ปฏิบัติ การดำเนิน การตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของความจริงหรือมีความเป็นไปได้ (Realistic) มีการกำหนดกรอบเวลา (Time Frame) ในการ ดำเนินการ และมีความท้าทาย (Extending) เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ปฏิบัติ และมีผลตอบแทน (Rewarding) ในแก่ผู้ปฏิบัติอย่างคุ้มค่า โดยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) มี 2 ประเท คือ การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า สำหรับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น และการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลง สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้มีสภาพที่ดียิ่งขึ้น โดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น รวมถึงมีการพัฒนา ซึ่งใหม่ โดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์หาทางเลือก ที่จะช่วย ในการวางแผน และช่วยลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น

2. การปฏิบัติ (Doing) คือ การลงมือปฏิบัติตามแผน หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้จากการวางแผน ซึ่งแผนงาน ที่ที่ ต้องมีความ ชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติ เป็นไปอย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ โดยระหว่างการทำงานควรมีการตรวจสอบ การ ดำเนินงานว่า เป็นไปตามทิศทางที่กำหนดหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ

3. การตรวจสอบ (Checking) คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามแผนงานสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดได้หรือไม่ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนต่อไป

4. การดำเนินการ (Action) การดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลการตรวจสอบว่าเป็นไป ตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ หากเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้จะนำแนวทาง หรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้การดำเนินงานสามารถบรรลุ เป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้

คุณภาพดียิ่งขึ้น แต่ถ้าหากไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามแผนที่วางไว้ ข้อมูลที่ถูกรวบรวมไว้จะถูกนำมาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการ ต่อไปอย่างไร

นิรุช บัณฑิตโต (2557) กล่าวว่า วงจรคุณภาพ เป็นเครื่องมือแห่งคุณภาพ (Quality tools) ชนิดหนึ่งจากเครื่องมือแห่งคุณภาพหลาย ๆ ชนิด ที่มีประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาคุณภาพขององค์กรไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีคุณภาพ แนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพเริ่มโดย ดร.วอลท์เตอร์ ชิวฮาร์ต เป็นผู้พัฒนาขึ้นเป็นคนแรกในปี ค.ศ. 1939 และ ดร.เอ็ดวาร์ด เดมมิง เป็นผู้นำมาเผยแพร่ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อปี ค.ศ. 1950 จนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในชื่อวงจรเดมมิง (Demingcycle) หรือวงจรควบคุมคุณภาพ (Quality control circle : PDCA) วงจรเดมมิงถูกดัดแปลงให้เข้ากับวงจรการบริหาร ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสม ต่อมามีการใช้ตัวอักษรย่อว่า P D C และ A ซึ่งมาจากคำ ว่า Plan, Do, Check และ Action ซึ่งอธิบายได้ดังนี้ P: Plan คือ การวางแผนในการดำเนินการ D: Do คือการลงมือทำตามแผนที่วางไว้ C: Check คือ การตรวจสอบผลการดำเนินการกับแผน และ A: Action คือ การยึดถือปฏิบัติหากการดำเนินการบรรลุตามแผน แต่หากไม่บรรลุตามแผนให้หาสาเหตุและวางแผนแก้ไขใหม่

กมลวรรณ เชาว์ช่างเหล็ก (2557) กล่าวว่า แนวคิดวงจรคุณภาพเป็นพฤติกรรมการทำงานที่มีแนวคิดสำคัญ ที่มีการมุ่งเน้นเรื่องคุณภาพโดยจัดการปฏิบัติงานให้เป็น กระบวนการที่มีการดำเนินการต่อเนื่อง ซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินการให้เกิด คุณภาพขององค์กร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ วางแผนปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานตามแผน ตรวจสอบ และดำเนินการให้เหมาะสม รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan) หมายถึง การคาดการณ์โดยใช้ข้อมูลที่มี อยู่แล้ว หรืออาจรวบรวมขึ้นใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผน ก่อนลงมือปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2 ปฏิบัติงานตามแผน (Do) หมายถึง ลงมือปฏิบัติงานจริง ตามแผน คาดการณ์ที่ได้วางแผนไว้

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบ (Check) หมายถึง ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ โดยเทียบกับสิ่งที่ได้วางแผนไว้

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการให้เหมาะสม (Act) หมายถึง การดำเนินการหลังจากที่ได้ ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งเป็น

1) ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมาย ถ้าได้ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมายก็จะ ต้องทบทวนการปฏิบัติงานตาม แนวทาง PDCA ของตน แล้วดูว่าสิ่งที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่นั้น สิ่งใดแก้ไขได้ก็ให้แก้ไขตามวงจร PDCA ที่ต้องแก้ไข

2) ผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมาย ถ้าได้ผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมายก็จะ ต้องทบทวนว่าได้ปฏิบัติงานตาม แนวทาง PDCA ดีแล้วหรือไม่ ถ้าดีแล้วแสดงว่าการปฏิบัติงานตามแนวทาง PDCA ถูกต้องและ ควรกำหนดเป็นวิธีการปฏิบัติงานมาตรฐาน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เหมือนกันต่อไป

3) ผลลัพธ์ดีกว่าเป้าหมาย ถ้าได้ผลลัพธ์ดีกว่าเป้าหมายก็ต้องทบทวนถึงการกำหนดเป้าหมายว่า ต่ำไปหรือไม่ ต้องปรับเป้าหมายให้สูงกว่าเดิมหรือไม่ ผลลัพธ์เหนือกว่าเป้าหมายมาจากปัจจัย ภายนอกอื่น ๆ ด้วยหรือไม่

แนวคิดวงจรคุณภาพว่า สามารถแยกออกเป็น 8 ขั้นตอน ซึ่งรู้จักกันในนาม "QC Story" ดังนี้คือ

1. กำหนดหัวข้อเป้าหมาย
2. กำหนดวิธีการและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อการบรรลุเป้าหมาย
3. ศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้อง
4. ดำเนินการ
5. ติดตามประเมินผล ถ้าไม่มีปัญหาย้อนกลับไปขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการ
6. แก้ไขอาการของปัญหาเป็นการเร่งด่วนเฉพาะหน้า
7. ค้นหาสาเหตุของปัญหาและแก้ไขที่สาเหตุเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ
8. ตรวจสอบว่าแก้ไขปัญหามีผลชะงัดหรือไม่

วงจรคุณภาพ คือ กระบวนการทำงานที่เปรียบกับวงล้อ ที่เต็มไปด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุง แก้ไข เมื่อวงล้อ หมุนไป 1 รอบ จะทำให้งานบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหากการดำเนินงานนั้นเกิดการสะดุด แสดงว่ามีบางขั้นตอนหายไป เช่น ส่วน ของการวางแผนหายไป เรียกว่า ประเภท ไม่มีแผนการ ถ้าในส่วนของการตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขหายไป จะเรียกว่า พวกทำแล้วทิ้ง ซึ่งในกระบวนการทำงานของวงจรคุณภาพ นั้นประกอบด้วย

1. การวางแผน (Plan) การวางแผน คือ การตั้งเป้าหมาย วางวัตถุประสงค์ เพราะการควบคุมดูแล คือ กระบวนการที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ดังนั้น หากไม่มีวัตถุประสงค์เสียแล้ว ไม่ว่าจะ ปาวรื่องว่าต้องควบคุมวงจร คุณภาพ ก็ไม่รู้ว่าจะทำไปเพื่ออะไร หรือจะเริ่มอย่างไร เมื่อตั้งเป้าหมายเสร็จแล้ว ก็ต้องมากำหนดแผนการว่าจะทำอะไรจะต้องทำเมื่อไร เป็นตารางเทียบระหว่างงานกับเวลาที่หลายคนมักภาพกันออก แต่จริง ๆ แล้วการวางแผนไม่ใช่จบแค่นั้น การวางแผนต้องครอบคลุม ว่า ใครจะทำอะไร ต้องให้เสร็จเมื่อไร จะทำอย่างไร อะไรต่าง ๆ ที่ครอบคลุมถึงการแบ่งหน้าที่ วิธีการ และอื่น ๆ ให้ครบถ้วนด้วย

2. ลองทำ (Do) การลองทำ คือ ก่อนจะลงมือทำได้นั้น แท้จริงแล้วต้องเตรียมวัตถุดิบเตรียมขั้นตอน ต่าง ๆ เสียก่อน หากจะลงมือทำ เรื่องใหม่ ๆ ก็ต้องเตรียมไปปรับการฝึกหรืออบรมเสียก่อน ขั้นตอนการเตรียม เหล่านี้รวมอยู่ใน การ ลองทำนี้ด้วย ซึ่งต้องมีการตระเตรียมเสียก่อนให้พร้อม จึงจะสามารถลองทำตามแผนได้

3. ตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบ คือ การพิจารณาว่า ผลจากการลองทำนั้น ก่อให้เกิดสิ่งที่วางแผนว่าจะได้รับ หรือไม่ ดังนั้น หากการวางแผนไม่มีการกำหนดว่าจะต้องได้อะไรเมื่อไร ตัวเลขของอะไรที่ควรจะได้ ยึดเป็น เป้าหมายไว้เสียตั้งแต่ต้นก็จะมีอะไรมาเป็นตัวเทียบได้ว่าผลจากการลองทำนั้นได้ตามจริง ตามแผน หรือไม่ จะได้ก็เพียงแต่เชื่อมั่นก็เป็นไปตามแผนหรือไม่ค่อยจะได้ผลสักเท่าไร

4. ปรับใช้ (Act) จากผลของการตรวจสอบ ก็ไม่ควรวางใจในทันทีหากผลที่ได้เป็นไปตามแผน เพราะอาจ บังเอิญ ดีครั้งนี้เพียงครั้งเดียว พอทำครั้งต่อ ๆ ไปอาจใช้ไม่ได้ก็ได้ หากไม่มีการนำกระบวนการที่ได้ลองทำไป มา กำหนดให้เป็นรูปแบบใหม่ของการทำงาน ปัจจุบัน หากผลของการตรวจสอบ พบว่า สิ่งที่ได้ลองทำไป ไม่ ก่อให้เกิดผลที่ตั้งไว้ตามแผน ก็ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการที่คิดไว้ แล้วลองทำใหม่

Demingin in Mycoted (2004) กล่าวว่า ก ารจัดกา รอย่างมีคุณภาพ เป็นกระบวนการที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลผลิต และบริการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อ การเปลี่ยนแปลง หรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. การปฏิบัติตามแผน (Do) คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติ เป็นการนำร่อง ในส่วนย่อย
3. การตรวจสอบ (Check) คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าการบรรลุผลตามแผนหรือ หากมีสิ่งใด ที่ทำผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง
4. การปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจ หรือ หากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำ ในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์วงจรคุณภาพในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังรายละเอียด ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการสังเคราะห์เพื่อสรุปวงจรคุณภาพในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักวิจัย	แนวคิดของวงจรคุณภาพ	แผนผังระบบ	การปฏิบัติ	การตรวจสอบ	การปรับปรุง	กำหนดเป้าหมาย	ผู้เกี่ยวข้อง	การแก้ปัญหาที่เป็นระบบเฉพาะหน้า	ค้นหาสาเหตุของปัญหาและแก้ไขที่สาเหตุเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ
บรรจง จันทมาศ (2546)	✓	✓	✓	✓					
ชนิกานต์ เจริญสูตร (2551)	✓	✓	✓	✓					
ศิริรักษ์ แจ่มรักษ์สกุล (2554)	✓	✓	✓	✓					
ชัชวาล อรรถศรีศุภทัต (2555)	✓	✓	✓	✓					
อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2555)	✓	✓	✓	✓					
นิรุธ บัณฑิตโต (2557)	✓	✓	✓	✓					
กมลวรรณ เชาวน์ช่างเหล็ก (2558)	✓	✓	✓	✓					
Demingin in Mycoted (2004)	✓	✓	✓	✓					
ความถี่	11	11	11	11	1	1	1	1	1

จากแนวคิดของวงจรคุณภาพข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดของวงจรคุณภาพออกเป็น 4 ด้านดังต่อไปนี้

1. การวางแผน หมายถึง จุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพ เพราะแผนจะกำหนดเป้าหมายและทิศทาง ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพ โดยแผนจะอธิบายความจำเป็นและสร้างความเข้าใจ ในการแก้ปัญหา ซึ่งอาศัยการร่วมแรงร่วมใจจากทุกหน่วยงาน ในการปรับปรุงแก้ไข ขอบสรรค และข้อบกพร่องต่าง ๆ ขององค์การให้หมดไป อย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้องค์การสามารถดำเนินงานบรรลุความสำเร็จตามที่ ต้องการโดยที่การวางแผนการสร้างคุณภาพ

2. การปฏิบัติ หมายถึง การนำทางเลือกที่ดีสนใจไปวางแผนปฏิบัติงาน (Action plan) และลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าปัญหานั้นเป็นงานที่

สามารถแก้ไขได้ภายในกลุ่มก็สามารถปฏิบัติได้ทันทีหากปัญหามีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหน่วยหรือกลุ่มอื่นก็ต้องแจ้งให้ผู้บริหารสั่งการให้หน่วยงานอื่นประสานงาน และร่วมมือแก้ไขปัญหาให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจสอบ หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานที่ปฏิบัติ โดยการเปรียบเทียบผลการทำงานก่อนการปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้าผลลัพธ์ออกมาตามเป้าหมายก็จะ นำไปจัดทำเป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป แต่ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยอาจจะสูงหรือจะต่ำกว่าที่ต้องการผู้เกี่ยวข้องต้องศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุเพื่อ แก้ไขและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น

4. ปรับปรุง หมายถึง การกำหนดมาตรฐานจากผลการดำเนินงานใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคตหรือแก้ไขปัญหาดัง ๆ ทั้งที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหาที่ไม่ได้คาดหวังและปัญหาเฉพาะหน้าที่ในการดำเนินงานจนได้ผลลัพธ์ที่พอใจและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย แล้วจึงจัดทำเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานใน อนาคต และจัดทำรายงานต่อผู้บริหารและกลุ่มอื่นได้ทราบ

2.2.3 ความหมายของวงจรคุณภาพ

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงความหมายของวงจรคุณภาพไว้ ดังนี้

นรินทร์ เนาวประทีป (2540) กล่าวถึง วงจรคุณภาพ หมายถึง กระบวนการที่ จัดทำขึ้น เพื่อให้ได้คุณภาพของผลผลิตตามที่กำหนดมาตรฐานไว้รวมทั้งคอยติดตามแก้ไขไม่ให้ ผลผลิตที่ผลิตออกมามีข้อบกพร่องและเสียหาย

สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (2541) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกา ารบริหาร จัดการ คุณภาพภายในโรงเรียนนั้นควรใช้วงจรควบคุมคุณภาพในทุกกิจกรรม เช่น การเรียนการสอน ฝ่ายบริหารและ บริการวิจัยของเดิมมี หรือวงจรควบคุมคุณภาพ PDCA ซึ่งมาจากคำว่า Plan Do Check Action และแปลว่าวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ ปรับปรุง ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างมีวินัยให้ครบวงจร หมุนเวียนไปไม่มีหยุดหย่อน จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวงจรควบคุมคุณภาพ เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารคุณภาพนั้นมิใช่เพียงแต่ปรับแก้ผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่ ่อให้เกิดการปรับปรุงด้วยการป้องกันมิให้เกิดการเสียซ้ำซ้อน เรื้อรัง พร้อมกับการยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นแต่ละรอบของ PDCA

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้ให้ความหมาย วงจรคุณภาพ ไว้ว่าคุณภาพเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง มีการเคลื่อนไหวตัวเองให้สูงขึ้นเสมอการปรับปรุงหรือพัฒนาโรงเรียนมี กระบวนการที่เป็นวงจรเหมือนเกลียวส ว่านแต่ละวงจรประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดที่ต้องการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดทำแผน การนำแผนสู่การปฏิบัติและการประเมินผล การดำเนินงานของโรงเรียน และผลจากการประเมินจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวทางสำหรับจุดที่ควรปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนต่อไป ซึ่งเป็นการเริ่มต้นวงจรใหญ่ที่สูงกว่าเดิม

วรภัทร ภูเจริญ (2541) กล่าวว่า วงจรคุณภาพ หมายถึง ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จักแพร่หลายระบบหนึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การนำผลการประเมินย้อนกลับไปปรับปรุงแก้ไข

การทำงาน (Action) การใช้วงจรคุณภาพ ต้องดำเนินการอย่างมีวินัยให้ครบวงจรหมุนเวียนไปไม่มีหยุดหย่อน

วีรพงษ์ เณลิมจิระรัตน์ (2541) ได้ให้ความหมายวงจรคุณภาพ คือ เทคนิคในเชิงระดับปฏิบัติการและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ที่จัดทำหรือนำมาใช้เพื่อเป็นการบรรลุข้อกำหนด ทางด้านคุณภาพ

วรภัทร์ ภูเจริญ (2542) วงจรคุณภาพ หมายถึง ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือประเมิน (Check) การนำผลการประเมินย้อนกลับไปปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action) โดยระบบการบริหารต้องดำเนินการอย่างมีวินัยให้ครบวงจรหมุนเวียนไปไม่มีหยุดหย่อน ซึ่งวงจรคุณภาพนี้ได้พัฒนาขึ้นโดย ดร.วอลเทอร์ ชิวฮาร์ท ในปี ค.ศ. 1939 และต่อมา ดร.เอ็ดวาร์ด เดมมิง เป็นผู้นำมาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักในประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1950 ทำให้นิยมเรียกววงจรคุณภาพ ในอีกชื่อหนึ่งว่า วงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming Cycle) นอกจากนี้ โนริอะคิ คะโน ยังได้กล่าวถึง วงจรคุณภาพ ก็คือ วัฏจักรการบริหาร"

สมศักดิ์ สันธะเวชญ์ (2542) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายที่แท้จริง ของวงจรคุณภาพ มิใช่เพียงแค่การปรับแก้ผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกจากเกณฑ์ มาตรฐานให้กลับมาอยู่ ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงด้วยการ ป้องกัน มิให้เกิดความผิดพลาดที่ซ้ำซ้อน พร้อมกับยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้น ในแต่ละรอบ ของวงจรคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบ และอย่างมีการวางแผน วงจรคุณภาพ มิใช่เป็นแค่วงแหวนที่แบบราบ หากแต่เป็นขดลวดสปริงที่ม้วนสูงขึ้นเรื่อย ๆ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าความหมายของวงจรคุณภาพ หมายถึงกระบวนการบริหารงานหรือการจัดระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามเป้าหมายกำหนด

2.2.4 ประโยชน์ของวงจรคุณภาพ

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงประโยชน์ของวงจรคุณภาพไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2544) กล่าวว่าวงจรคุณภาพมีประโยชน์ต่อนักเรียน โรงเรียน ประชาชน หน่วยงานและสังคม ดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรมาตรฐานการศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
2. โรงเรียนมีทิศทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจนตามมาตรฐานกลางที่กำหนดโดยมีระบบบริหารคุณภาพ มีการทำงานที่เป็นมาตรฐานจากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย มีการแสดงความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่สามารถตรวจ จสอบ ได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
3. ชุมชนมีความมั่นใจ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน เข้าร่วมจัดการศึกษาและส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน
4. สถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผู้จบการศึกษามีความมั่นใจและพึงพอใจในคุณภาพของผู้จบการศึกษารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือทำงาน

5. สังคมมั่นใจในการจัดการศึกษาและมีหลักประกันคุณภาพของการจัดการศึกษาและการรายงานผลกับสาธารณชน

วงจรคุณภาพมีประโยชน์ และรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อป้องกัน

1.1 การนำวงจรเดิมมาปรับใช้ทำให้ผู้ปฏิบัติมีการวางแผนที่ดีช่วยป้องกันปัญหาที่ไม่ควรเกิด ช่วยลดความสับสนในการทำงาน ลดการใช้ทรัพยากรมากหรือน้อยเกินความพอดี ลดความสูญเสียในรูปแบบแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็วก่อนจะลุกลาม

1.2 การตรวจสอบที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุง ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วไม่เกิดซ้ำ หรือ ลดความรุนแรงของปัญหา ถือเป็นการนำความผิดพลาดมาใช้ให้เกิดประโยชน์

2. เพื่อแก้ปัญหา

การใช้วงจรเดิมมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหา ปัญหาที่นำมาวางแผนเพื่อดำเนินการตามวงจรเดิมต่อไป เพื่อตรวจสอบว่ามีอะไรบ้างที่เป็นปัญหาเมื่อพบ JABHAT AUNIVE

3. เพื่อปรับปรุง

การใช้วงจรเดิมมาปรับใช้เพื่อปรับปรุงโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหา แต่ถ้าต้องการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ หรือวิธีการที่ดีกว่าเดิมอยู่เสมอเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคม เมื่อต้องการจะปรับปรุงอะไรให้วงจรเดิมมาปรับใช้ เป็นขั้นตอนในการปรับปรุง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าประโยชน์ของวงจรคุณภาพ เป็นระบบการบริหารงานที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพในการบริหารงาน เป็นการสร้างความมั่นใจให้ ผู้รับบริการโดยตรงองค์กรมีการพัฒนากระบวนการ และระบบการทำงานดีขึ้น

2.3 นวัตกรรมการบริหารการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมไว้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 ความหมายของนวัตกรรม

มีนักวิชาการให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ ดังนี้

เสน่ห์ จุย์โต (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นที่เป็นสิ่งใหม่และองค์การยอมรับเอาไปใช้ นวัตกรรมจึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในทุกครั้งจึงจำเป็นต้องมีนวัตกรรมเข้าไปเกี่ยวข้อง การเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงหรือการเปลี่ยนแปลงก่อนคนอื่น นวัตกรรมจึงเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ ประกอบด้วยกระบวนการบริหาร และความคิดทางสังคม เพื่อรวบรวมให้เกิดการแก้ปัญหากลับไปใช้ภายในสังคมและภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ และนำไปใช้ในทางปฏิบัติ มีผลทำให้วิธีการในการทำสิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น นวัตกรรมจึงเป็นผลที่เกิดจากการคิดค้นเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาของบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์การในอนาคต

จิรพรรณ จันทร์วิเชียร (2559) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า นวัตกรรม หมายถึง การทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ และยังอาจหมายถึง การเปลี่ยนแปลงบางอย่างในความคิด การผลิต หรือกระบวนการ เพื่อให้เราสามารถผลิตได้มากขึ้นหรือทำสิ่งต่าง ๆ ในทางที่ดีขึ้น นวัตกรรมช่วยให้เราผลิตสินค้าและบริการได้มากขึ้น และอาจมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจ และสังคมของเรา

ศูนย์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบข้าราชการไทย (2561) กล่าวว่า นวัตกรรม หมายถึง การคิดสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้การทำงานได้ดีขึ้น เร็วขึ้น และถูกลง บางครั้งสิ่งนี้หมายถึงการสร้างสิ่งใหม่ แต่บางครั้งก็หมายถึงการปรับปรุงสิ่งเก่า เมื่อใช้ในโลกนี้ช่วยให้สิ่งต่าง ๆ ทำงานได้ดีขึ้น และช่วยประหยัดเวลาและเงินของผู้คน

Rogers (2003) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ความคิด การกระทำ หรือวัตถุใหม่ ๆ ซึ่งถูกรับรู้ว่าเป็นสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตัวบุคคลแต่ละคนหรือหน่วยอื่น ๆ ของการยอมรับในสังคม

McKeown (2008) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง การทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีใหม่ ๆ และยังสามารถหมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิต กระบวนการหรือองค์กร ไม่ว่าจะการเปลี่ยน นั้นจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติการเปลี่ยนอย่างถอนรากถอนโคน หรือการพัฒนาต่อยอด

สรุปได้ว่า นวัตกรรม หมายถึง ความคิดหรือสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความคิดสร้างสรรค์ สิ่งนี้สามารถเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์บริการหรือกระบวนการใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อสังคม

2.3.2 ประเภทของนวัตกรรมและนวัตกรรมทางการศึกษา

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงประเภทของนวัตกรรมและนวัตกรรมทางการศึกษาไว้ ดังนี้

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553) อธิบายว่า การจำแนกประเภทของนวัตกรรม แบ่งได้หลายประเภทตามลักษณะขอบเขต และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ การจำแนกที่พบบ่อย และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการวิจัย และการจัดการนวัตกรรมค่อนข้างมากก็จะประกอบด้วย 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม

1.1 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้ให้ความหมายนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของเทคโนโลยีหรือวิธีการใช้งาน นวัตกรรมผลิตภัณฑ์คือผลลัพธ์ขององค์กรหรือธุรกิจ และสามารถมีรูปแบบต่าง ๆ ได้มากมาย เช่น ผลิตภัณฑ์ (สินค้า) หรือบริการ (บริการ) ตัวแปรหลักที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ได้แก่ โอกาสทางเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด ด้วยความต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่และพร้อมที่จะซื้อหรือใช้งาน เจ้าของนวัตกรรมจะได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวอย่างเช่น Apple ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการสื่อสารที่เรียกว่า iPod จนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายใต้รูปแบบและไลฟ์สไตล์ในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้บริษัทประสบความสำเร็จและได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากมาย

1.2 นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ให้ความหมายของนวัตกรรมกระบวนการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินธุรกิจโดยรวม นวัตกรรมกระบวนการได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น สามารถช่วยให้พวกเขาได้เปรียบในการแข่งขันในตลาด และช่วยให้พวกเขา

เข้าถึงมือผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น หนึ่งในเป้าหมายหลัก คือ การช่วยให้ธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหนือคู่แข่ง ซึ่งสามารถทำได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมาย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ วิธีการดำเนินธุรกิจ และวิธีการเชื่อมต่อกับลูกค้า อย่างไรก็ตาม นวัตกรรมกระบวนการมีความสำคัญพอ ๆ กับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์

2. การจำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลง

2.1 นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน (Radical Innovation)

นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลันเป็นนวัตกรรมที่มีความซับซ้อน แตกต่างไปจากวิธีการและความคิดดั้งเดิมในแบบที่แตกต่างจากที่เคยทำมา ดังนั้นต้องหาแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อสร้างนวัตกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ซึ่งมีความสำคัญมากกว่าการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้ว จะทำให้เกิดการออกแบบที่เป็นต้นแบบใหม่ของนวัตกรรม (New Dominant Design) รวมถึงแนวคิดของการออกแบบ และรายละเอียดขององค์ประกอบและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมด้วย นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลันจะมีเพียง ร้อยละ 10 ของนวัตกรรมทั้งหมด ตัวอย่างนวัตกรรมที่มีลักษณะเป็นนวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน (Radical Innovation) ซึ่ง นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลันจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำตลาดของธุรกิจ รวมทั้งสามารถสร้างมูลค่าทางการตลาดและความอยู่รอดของธุรกิจได้มากกว่านวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

2.2 นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Innovation)

นวัตกรรมประเภทนี้เป็นนวัตกรรมจำนวน มากที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นบ่อยกว่า นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน นวัตกรรมประเภทนี้มีลักษณะเฉพาะคือการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปในวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ แทนที่จะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน นวัตกรรมประเภทนี้สามารถพบเห็นได้ในด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์และบริการที่มีอยู่ โปรดทราบว่า นวัตกรรมประเภทนี้ขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญและความต้องการของลูกค้าขององค์กร

3. การจำแนกตามขอบเขตของผลกระทบ

3.1 นวัตกรรมทางเทคโนโลยี (Technological Innovation)

นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นนวัตกรรมที่มีพื้นฐานหรือขอบเขตของการพัฒนามาจากเทคโนโลยี โดยในปัจจุบันการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีมีบทบาทและความสำคัญต่อหลาย ๆ อุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องจากเทคโนโลยี ช่วยทำให้การพัฒนานวัตกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือผู้บริโภค และสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นนวัตกรรมที่มีแรงผลักดันที่สำคัญ ของความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ของประชากร นวัตกรรมทางเทคโนโลยี จึงเป็นได้ทั้ง นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลัน และนวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ถ้าการพัฒนา นวัตกรรม นวัตกรรมบนพื้นฐานของการใช้เทคโนโลยี เพื่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมทางเทคโนโลยียังจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบ และระดับของการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้อีกด้วย

3.2 นวัตกรรมทางการบริหาร (Administrative Innovation)

นวัตกรรมการบริหารเกี่ยวกับการคิดหาวิธีการใหม่ ๆ ในการทำสิ่งต่าง ๆ และอาจเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานในบริษัท เช่นเดียวกับการคิดหาวิธีการใหม่ ๆ ในการประเมิน

ความก้าวหน้าและการวัดความสำเร็จ ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น เช่น ปรับปรุงกระบวนการจัดการองค์กร เช่น โครงสร้างองค์กรแบบเมทริกซ์ หรือใช้แนวคิด Balanced scorecard ในการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน นวัตกรรมจัดการยังเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานของบริษัทในแง่ของโครงสร้างองค์กร ระบบ และกระบวนการจัดการ ในขณะที่นวัตกรรมทางเทคโนโลยีส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์และกระบวนการ นวัตกรรมด้านการจัดการนั้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิธีที่บริษัททำสิ่งต่าง ๆ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวถึง นวัตกรรมทางการศึกษาไว้ว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. นวัตกรรมหลักสูตรใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานที่และความต้องการของผู้เรียนโดยเฉพาะเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งอาจรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการที่มีหลักสูตรที่แตกต่างกันสำหรับกลุ่มอายุต่าง ๆ รวมถึงหลักสูตรท้องถิ่นที่มีเฉพาะในพื้นที่
2. นวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นการค้นคว้าวิธีใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้ เป็นวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นระบบและออกแบบมาเพื่อช่วยให้แต่ละคนเรียนรู้ในแบบของตัวเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้ครูและนักเรียนทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. นวัตกรรมสื่อการสอน ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นักการศึกษาพยายามที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างสื่อการสอนใหม่ ๆ ทั้งสื่อการเรียนด้วยตนเอง การเรียนกลุ่ม การเรียนรวม ตลอดจนสนับสนุนการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
4. นวัตกรรมทางด้านการประเมินผล เป็นการประเมินเป็นวิธีใหม่ในการดูสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นว่า ผู้คนเป็น อย่างไรและจะปรับปรุงโรงเรียนได้อย่างไร วิธีการวัดผลมีหลายวิธี รวมทั้ง การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการวัด และประเมินผลสถานศึกษา ครู อาจารย์
5. นวัตกรรมการบริหารจัดการ เป็นการใช้นำคิดใหม่เพื่อช่วย ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น การใช้ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยติดตามการเปลี่ยนแปลงของโลก

สรุปได้ว่า นวัตกรรมโดยทั่วไปจำแนกออกเป็นหลายประเภท โดยการจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม ระดับของการเปลี่ยนแปลง ขอบเขตของผลกระทบ ส่วนนวัตกรรมทางการศึกษาก็จำแนกเป็นหลายประเภทเช่นกัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษานวัตกรรมการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับนโยบายโครงสร้างองค์กร ระบบ รูปแบบ และกระบวนการจัดการในสถานศึกษา

2.3.3 ความหมายของนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

มีนักวิชาการ นักวิจัยให้ความหมายของนวัตกรรมการบริหารการศึกษาไว้ ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2556) กล่าวว่า นวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง ความคิดใหม่ รูปแบบใหม่ วิธีการใหม่ เทคนิคใหม่ แนวทางใหม่ ผลผลิตใหม่ที่ได้รับการประยุกต์ สร้างสรรค์และพัฒนา

ทั้งจากการต่อยอดภูมิปัญญาเดิม หรือจากการคิดค้นขึ้นมาใหม่ด้วยภูมิปัญญาใหม่ให้เกิดสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ณัฐตะวัน ลิมประสงค์ (2559) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมการบริหาร หมายถึง การนำแนวคิด ทฤษฎี ที่มีอยู่แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท หรือวิธีการบริหารใหม่ ๆ หรือรูปแบบการบริหาร ที่ผู้บริหารนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและบริหารสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

ทิศนา แคมมณี (2560) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมการศึกษา หมายถึง กระบวนการแนวคิด หรือวิธีการใหม่ ๆ ทางการศึกษาซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองที่จะจัดขึ้นมาอย่างมีระบบและกว้างขวางพอสมควร เพื่อพิสูจน์ประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การยอมรับนำไปใช้ในระบบการศึกษาอย่างกว้างขวางต่อไป

รัตนา จันทรธรรม (2560) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่ส่งเสริมการบริหารงานของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและนโยบายของสถานศึกษา

กนกพร แสนสุขสม (2561) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมการบริหารการศึกษา หมายถึง แนวคิด กระบวนการทำงาน หรือรูปแบบใหม่ ๆ ในการกา บริห ารจัดก ารโรงเรียนอันมาจากการสร้าง พัฒนาต่อยอด หรือประยุกต์องค์ความรู้ที่อาจจะมาจากสาขาแขนงวิชาอื่น ๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพในการบริหาร

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการบริหารการศึกษา หมายถึง การนำแนวคิด ทฤษฎี ที่มีอยู่แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาในปัจจุบัน เกิดเป็นรูปแบบใหม่ วิธีการใหม่ เทคนิคใหม่ หรือแนวทางใหม่ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนากระบวนการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.4 กระบวนการสร้างนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึงกระบวนการสร้างนวัตกรรมการบริหารการศึกษาไว้ ดังนี้

รัตนา จันทรธรรม (2560) ได้สรุปไว้ว่า กระบวนการสร้างนวัตกรรมการจัดการศึกษาเริ่มจากการเข้าใจปัญหาที่สถานศึกษาเผชิญอยู่และมุ่งมั่นที่จะแก้ไข จากนั้น นักวิจัยสำรวจหลักการใหม่ที่สามารถช่วยปรับ บปรุงการบริหาร สถานศึกษา สุดท้าย ผู้บริหารสร้างนวัตกรรมจัดการเฉพาะเพื่อช่วยปรับปรุงวิธีการดำเนินงานของสถานศึกษา หลังจากการประเมินเสร็จสิ้น สถานศึกษาทุกแห่งสามารถนำแนวทางใหม่เหล่านี้ไปปรับใช้ได้

กนกพร แสนสุขสม (2561) ได้สรุปไว้ว่า การใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบเดิม นั้นไม่จำเป็นสำหรับการสร้างนวัตกรรม แต่สามารถค้นหาและสร้างวิธีการใหม่หรือวิธีการเดิมที่มีอยู่แล้วในสาขาอื่นเพื่อแก้ปัญหาได้ ขั้นตอนการสร้างนวัตกรรมประยุกต์ในกระบวนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก ระบุนวัตกรรม ประการที่สอง ค้นหาแนวทางใหม่ และประการที่สาม พัฒนานวัตกรรม โดยนำข้อมูลจาก 2 ขั้นตอนแรกไปศึกษาแนวทางปฏิบัติจากโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ สามารถสร้างต้นแบบนวัตกรรมจัดการ (ต้นแบบ) และนำมาสู่การประเมินในขั้นสุดท้าย

สรุปได้ว่า กระบวนการสร้างนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี หลักการทางการบริหารการศึกษา การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาเพื่อบริหารปัญหาที่สำคัญของการบริหารสถานศึกษา

การร่างนวัตกรรม โดยศึกษาแนวทางจากสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศมา เพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบ และขั้นตอนการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์

2.4 วิธีปฏิบัติที่ดี

วิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือแนวปฏิบัติที่ดี ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Best Practice ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า วิธีปฏิบัติที่ดี และได้ศึกษารายละเอียดไว้ดังนี้

2.4.1 ความหมายของวิธีปฏิบัติที่ดี

มีนักวิชาการ นักวิจัยให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่ดีไว้ ดังนี้

สาทิพย์ คุรุจันทร (2559) ให้ความหมายไว้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีการหรือแนวปฏิบัติสำหรับทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จและเป็นแนวทางที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง แล้วสรุปความรู้และประสบการณ์ที่ได้เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

กรองทิพย์ บัวผาย (2562) ให้ความหมายไว้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดี หมายถึง การปฏิบัติที่ดีที่สุด การปฏิบัติทำให้องค์กรสู่ความเป็นเลิศ บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิโรจน์ ไชยภักดี (2562) ให้ความหมายไว้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีการ หรือแนวทางดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการบริหารงานโรงเรียนภายใต้เงื่อนไขของบริบทต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์สภาพจุดแข็ง-จุดอ่อนของโรงเรียน แล้วนำวิธีการหรือแนวทางดำเนินการนั้น ๆ ไปปฏิบัติจริงให้สำเร็จโดยมุ่งหวังให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในการสร้างและพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของโรงเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครอง ชุมชน จากนั้นทำการสรุปวิธีการหรือแนวทางดำเนินการนั้น ๆ ให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของโรงเรียน ณ เวลานั้น ๆ

ชนาธิป สนิทิน (2564) ให้ความหมายไว้ว่า แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ และมีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ ที่ได้บันทึกเป็นเอกสาร และเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

สุวิชาติดา คล้ายสุบรรณ และพิชญภา ยืนยาว (2565) ให้ความหมายไว้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีการปฏิบัติ หรือขั้นตอนที่เป็นวิธีการทำงานที่ดี ที่สุด เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ ในแต่ละเรื่องที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย มีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สำคัญ มีการ สรุปวิธีการปฏิบัติที่ดีที่ผ่านการ พิสูจน์ ผ่านการตัดสินใจ หรือผ่านการประเมิน มีความยืดหยุ่น มีการบริหารจัดการ การที่ดี ใช้เว ลาน้อยที่สุด มีการเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอก สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางที่ดีได้

สรุปได้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดี หมายถึง แนวทางที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามบริบทที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพของสถานศึกษา เมื่อนำแนวทาง ไปปฏิบัติแล้วทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏ ชัดเจน มีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือแนวทางนั้น ๆ ให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ผ่านการประเมินจากหน่วยงานต้นสังกัดจนเป็นที่ยอมรับในแวดวงสถานศึกษา และมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

2.4.2 ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่ดี

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึง ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่ดีไว้ ดังนี้

จุฬาลักษณ์ มหาเสน (2559) กล่าวว่า การนำแนวปฏิบัติที่ดี หรือ Best Practice มาใช้ในองค์กรมีความสำคัญ ดังนี้

1. การนำวิธีปฏิบัติที่ดีมาใช้ในองค์กรเพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ จะนำองค์การสู่ความสำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำมาซึ่งความสำเร็จขององค์การและเกิดประโยชน์ในด้านการดำเนินงานขององค์การได้ อีกทั้งยังก่อให้เกิดนวัตกรรมในการดำเนินงาน สามารถประหยัดทรัพยากร ลดเวลาในการปฏิบัติงาน ลดต้นทุนการดำเนินงาน มีการปรับปรุงคุณภาพ และเกิดผลกำไรอย่างก้าวกระโดด

2. การนำวิธีปฏิบัติที่ดีมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและปรับปรุงองค์การให้มีความสำเร็จมีความสำคัญมาก เนื่องจากองค์การในปัจจุบันอยู่ในยุคการแข่งขันเพื่อความอยู่รอด การเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จหรือทำได้ดีกว่า ซึ่งแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติที่ทำให้้องค์การประสบความสำเร็จหรือแนวปฏิบัติที่ดีจึงเป็นฐานความรู้ที่สำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงองค์การ เช่น แนวปฏิบัติที่ดีด้านภาวะผู้นำ แนวปฏิบัติที่ดีด้านการบริหารงานทรัพยากรบุคคล เป็นต้น

สรุข แก้วคำฟู (2560) กล่าวว่า Best Practice มีความสำคัญต่อองค์กรในด้านระบบปฏิบัติการของ องค์กรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารงาน มีการกำหนดกลไกการตรวจสอบและทบทวนทั้งระบบปฏิบัติการและระดับนโยบาย เป็นกระบวนการที่มีความชัดเจนทุกขั้นตอน เป็นกระบวนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสามารถปฏิบัติซ้ำได้อีก และเป็นกระบวนการปฏิบัติงานที่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

สุวิชาติ คล้ายสุบรรณ และพิช ญาภา ยืนยาว (2565) กล่าวว่า วิธีปฏิบัติที่ดีมีความสำคัญ โดยสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดผลงานและวิธีปฏิบัติที่ดีให้กับองค์กร เพื่อความอยู่รอดขององค์กรนั้น อันนำไปสู่การสร้างผลกำไรให้กับบริษัทหรือองค์กร และสามารถเติบโตอย่างไม่หยุดยั้งภายใต้สภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งจากสภาพภายในและภายนอกมีแนวคิดที่สร้างสรรค์และ มีการคิดอย่าง เป็นระบบส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

สรุปได้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดีมีความสำคัญกับหน่วยงานหรือองค์กรโดยเป็นแนวทางหรือวิธีปฏิบัติที่นำองค์การสู่ความสำเร็จและ บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีความชัดเจนทุกขั้นตอน เป็นกระบวนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสามารถปฏิบัติซ้ำได้อีก และเป็นกระบวนการปฏิบัติ งานที่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.4.3 การดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่ดี

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึง การดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่ดีไว้ ดังนี้

จุฬาลักษณ์ มหาเสน (2559) กล่าวว่า การดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่ดีประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ภารกิจที่แท้จริงของหน่วยงานนั้น ๆ

2. การศึกษาวิเคราะห์สภาพของหน่วยงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น ใช้วิธีการสำรวจ การระดมความคิด การใช้เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control: AIC) หรือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์การ (SWOT Analysis) เป็นต้น

3. การกำหนดสภาพความสำเร็จในอนาคต จัดทำรูปแบบ Model วิธีการดำเนินงาน

4. การปฏิบัติตามแบบวิธีการอาจจะเริ่มทดลองนำร่อง ตรวจสอบ ประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ

5. ประเมินผล วิเคราะห์ เปรียบเทียบในด้านขั้นตอน ระยะเวลา งบประมาณ และผลที่ได้รับกับวิธีการเดิม

6. ปรับปรุง พัฒนา และขยายผลการนำไปใช้ในหน่วยงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

7. การบันทึกเขียนรายงาน ใช้เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ

สาทิพย์ ครุฑจันทร์ (2559) กล่าวว่า การพัฒนาองค์กรโดยเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษาด้วยการนำแนวคิดของวิธีปฏิบัติที่ดีมาใช้ มีหลายแนวความคิดและหลายแนวทางขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักของสถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาไปในทิศทางใด เน้นด้านใดเป็นหลัก ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมมากน้อยเพียงใด โดยขั้นตอนการดำเนินงานของวิธีปฏิบัติที่ดี ดังนี้

1. การวิเคราะห์ภารกิจที่แท้จริงของหน่วยงานนั้น ๆ

2. การศึกษาวิเคราะห์สภาพของหน่วยงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น ใช้วิธีการสำรวจ การระดมความคิด การใช้ SWOT Analysis เป็นต้น

3. การกำหนดสภาพความสำเร็จในอนาคต จัดทำรูปแบบวิธีดำเนินงาน

4. การปฏิบัติตามแบบวิธีการ อาจจะเริ่มทดลองนำร่องตรวจสอบ ประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ

5. ประเมินผลวิเคราะห์เปรียบเทียบในด้านขั้นตอน ระยะเวลา งบประมาณและผลที่ได้รับมาเปรียบเทียบกับวิธีการเดิม

6. ปรับปรุง พัฒนา และขยายผลการนำไปใช้ในหน่วยงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และการบันทึก และเขียนรายงาน ใช้เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

นอกจากข้อเสนอขั้นตอนข้างต้นแล้ว หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ หรือสถานศึกษา สามารถจะดำเนินงานได้อีกหลายกระบวนการ เช่น การดำเนินงานตามแนวทางของวงจรเดมมิง (PDCA) ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวคิดของวิธีปฏิบัติ ที่ดีเป็นกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ ซึ่งสถานศึกษาต้องมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างรัดกุม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อให้หน่วยงานและองค์กรมีการปฏิบัติงานที่เข้มแข็ง มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้นำผลของการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนางานให้ดีขึ้นต่อไป

สรุปได้ว่า การดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่ดีมีสามารถปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่า วิธีปฏิบัติที่ดีด้านการนิเทศ ภายในสถานศึกษาประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์สภาพการ นิเทศภายในสถานศึกษา การกำหนดสภาพความสำเร็จของการนิเทศ ภายในของสถานศึกษา จัดทำ รูปแบบวิธีดำเนินงานนิเทศภายในของสถานศึกษา ดำเนินงานตาม

รูปแบบวิธีดำเนินงานนิเทศภายในของสถานศึกษา ประเมินผลการนิเทศภายในของสถานศึกษา และปรับปรุง พัฒนา และขยายผล

2.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2.5.1 ความหมายการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึง ความหมาย การสนทนากลุ่ม ไว้ ดังนี้

อรุณี อ่อนสวัสดิ์ (2551) อธิบายความหมายไว้ว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การร่วมพูดคุยกันอย่างสนิสนระหว่างผู้นำการสนทนาและผู้ร่วมสนทนา หรือระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้รู้ (Key Informants) การสนทนากลุ่มควรมีสมาชิกในวงสนทนา 7-8 คน เพื่อให้มีการโต้แย้งได้พอเหมาะ ผู้นำการสนทนาต้องกำหนดประเด็นคำถามล่วงหน้า โดยมีคำถามหลัก หรือคำถามประเด็นหลักของการศึกษา การเตรียมประเด็นคำถาม คำถามทุกข้อต้องประกอบด้วยตัวแปร นำตัวแปรมาสร้างคำถามที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน คำถามแต่ละข้อต้องตั้งสมมุติฐานย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้คำตอบในเชิงเหตุผล

รัตน์ บัวสนธิ์ (2552) กล่าวว่า การสนทนากลุ่มมิใช่การสัมภาษณ์กลุ่ม (Group interview) แม้ว่าลักษณะการดำเนินงานจะอาศัยการสัมภาษณ์พูดคุยกันระหว่างนักวิจัยกับกลุ่มบุคคลก็ตาม ทั้งนี้ เพราะมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างน้อยสามประการใหญ่ ๆ คือ

ประการแรก คือ การสัมภาษณ์กลุ่มจะเป็นการซักถามบุคคลต่าง ๆ ในกลุ่ม ตามประเด็นที่นักวิจัยกำหนดไว้และมุ่งให้บุคคลได้ตอบมีปฏิสัมพันธ์กับนักวิจัยเป็นหลัก

ประการที่สอง คือ กลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมในการสนทนากลุ่มนั้น มิได้เป็นการจัดกลุ่มที่เกิดขึ้นเองตามปกติ กลุ่มบุคคลที่ร่วมสนทนานั้นเป็นกลุ่มบุคคลที่นักวิจัยคัดเลือกกำหนดให้เข้าร่วมกลุ่ม โดยพิจารณาตามคุณสมบัติต่าง ๆ แล้วให้บุคคลเหล่านั้นมีปฏิสัมพันธ์กันให้มากที่สุดหรือมุ่งให้บุคคลในกลุ่มได้มีการอภิปรายโต้แย้งกัน

ประการที่สาม ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจะไม่ใช้เวลายาวนาน ดังเช่น การสัมภาษณ์กลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะต้องเข้าไปอยู่ร่วมในสนามวิจัยเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสมาชิก แต่การสนทนากลุ่มจะใช้ช่วงเวลาสั้น ซึ่งใช้เฉพาะการเก็บข้อมูลตามประเด็นที่ต้องการและเมื่อได้แล้วก็ยุติการสนทนา

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบ ในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้ โดยจัดให้มีกลุ่มสนทนาประมาณ 6-10 คน เป็นการให้ผู้ร่วมสนทนา ได้พูดแสดงความคิดเห็น ตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้ การสนทนากลุ่มผู้ร่วมสนทนาจะมีการอภิปรายต่าง ๆ ตามความคิดเห็นและประสบการณ์

2.5.2 วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

มีนักวิชาการ นักวิจัยกล่าวถึง วิธีการสนทนากลุ่มไว้ ดังนี้

กรมการพัฒนาชุมชน (2551) ได้อธิบายว่า วิธีเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการจัดให้คนที่เลือกจากประชากรที่ต้องการ ศึกษาจำนวนไม่มากนักมาร่วมสนทนากัน เพื่ออภิปรายพูดคุยกัน โดยมุ่งประเด็น การสนทนาไปยังเรื่องที่สนใจศึกษาในการจัดการสนทนากลุ่มอย่างเป็นระบบ อาจเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 7-12 คน ที่มีลักษณะบางประการ สังคม เศรษฐกิจ และ

วัฒนธรรม ที่คล้ายคลึงกัน ระหว่างพูดคุย มีพิธีกรเป็นผู้ดำเนินรายการ มีผู้จัดบันทึกเป็นผู้จัดย่อเนื้อหา การสนทนา และมีเทปบันทึกเสียงบันทึกรายละเอียดของการพูดคุย เมื่อเสร็จสิ้นการสนทนา ผู้บันทึก จะถอดรายละเอียดจากเทปที่บันทึกไว้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

ลักษณะสำคัญของการสนทนากลุ่ม คือ ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ ขนาดสมาชิก ที่เหมาะสมคือ 6-12 คน ที่ไม่รู้จักมาก่อน เลือกละเพราะมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับประเด็นสนทนากลุ่ม ผู้ให้สัมภาษณ์กำหนดไว้ล่วงหน้า ว่าใคร สัมภาษณ์ประเด็นอะไร

รัตนะ บัวสนธ์ (2551) กล่าวว่า การสนทนากลุ่ม เป็นการสัมภาษณ์ในอีกรูปแบบหนึ่งที่รวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นปัญหาที่เฉพาะเจาะจง โดยมี ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิด แนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง โดยมีผู้เข้าร่วมสนทนาในแต่ละกลุ่มประมาณ 6-10 คน ซึ่งเลือกมาจากประชากรเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้

จากวิธีการสนทนากลุ่มข้างต้น สามารถ สรุปได้ว่า วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้ โดยจัดให้มีกลุ่ม สนทนาประมาณ 6-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7 -8 คน และจะต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้ออำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า 1) โรงเรียนบ้านช่างหม้ออำเภอแม่สะเรียงจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดำเนินการตามขั้นตอน ของกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน แต่ยังมีบางประการที่ยัง ต้องปรับปรุง ได้แก่การไม่เข้าไปแก้ไข ปัญหาในครอบครัวของนักเรียนอย่างทันท่วงที และ การขาดการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง 2) ผู้วิจัยได้จัดทำกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนบ้านช่างหม้ออำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนขึ้นโดยใช้กระบวนการ P DCA 3) กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับดี

ธนิดา ศุภสุคนธ์ (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่องการดำเนินงานระบบ บดช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ(พิบูลบำรุง) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบบดช่วยเหลือเหลือนักเรียน ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบบดช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบบดช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติต่อการดำเนินงานระบบบดช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง นักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนและด้านการส่งต่อมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อิติชนิดา สิงห์แก้ว (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทาง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน วัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัด ลำ พูน และเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA ของโรงเรียนวัดป่าตึง ห้วยยาบ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนยังมีปัญหา ขาดการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ขาดการ กำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่วนการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจร PDCA ของ โรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบนั้น ต้องมีการพัฒนาและจัดทำ เอกสารคู่มือที่สมบูรณ์ มีการกำหนด หลักเกณฑ์การประเมินมีแบบฟอร์มเอกสารการประเมินและแบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนให้ ชัดเจนตามวงจร PDCA

ณัฐนิชา ท้องกระจก (2562) ได้ศึกษาแนวทางกา รบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า 1) แนวทางกา รบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษา ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 84 รายการปฏิบัติ คือ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 8 รายการได้แก่การวางแผน จำนวน 5 รายการ การดำเนินงานตามแผน จำนวน 5 รายการการติดตามประเมินผลจำนวน 2 รายการและการปรับปรุง แก้ไขจำนวน 6 รายการองค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียนมี 4 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 3 รายการการดำเนินงานตาม แผน จำนวน 4 รายการ การติดตามประเมินผลจำนวน 3 รายการและการปรับปรุงแก้ไขจำนวน 4 รายการ องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริม นักเรียน มี 2 รายการได้แก่ การวางแผน จำนวน 4 รายการกา รดำเนินงานตามแผนจำนวน 5 รายการการติดตามประเมินผลจำนวน 3 รายการและการปรับปรุงแก้ไขจำนวน 6 รายการองค์ประกอบที่ 4 การป้องกัน และแก้ไข ปัญหา มี 4 รายการได้แก่ การวางแผน จำนวน 4 รายการการดำเนินงานตาม แผน จำนวน 4 รายการการ ติดตามประเมินผลจำนวน 3 รายการและการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 3 รายการองค์ประกอบที่ 5 การ ส่งต่อมี 5 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 3 รายการการดำเนินงานตามแผน จำนวน 4 รายการการติดตามประเมินผล จำนวน 4 รายการและ การปรับปรุงแก้ไข จำนวน 4 รายการ และ 2) แนวทาง กา รบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ทั้ง 5 องค์ประกอบ 84 รายการปฏิบัติมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.50

ขวัญเนตร มูลทองจาก (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนวัดอุดมรังสี 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่ง หน้าที่ปัจจุบัน และ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมและราย ด้านอยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมและ พัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ และการคัดกรองนักเรียน 2. ผลการ เปรียบเทียบค วามคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเห ลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดม รังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ ปัจจุบัน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลื อนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี มี 5 แนวทาง เช่น 1) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น 2) ควร สร้างแบบประเมินนักเรียนให้มีความ หลากหลาย ใช้โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุ บัน 3) ควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมที่จะสามารถ พัฒนา ความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ 4) ควรจัดการอบรมครู เรื่อง เทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น 5) ควรมีการชี้แจง ผู้ปกครองให้ ทราบถึงถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

มานิช ตัญยงค์ (2564) ได้ ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิห ยาชเขตพุดเตย ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกา รบริห ารจัดก าร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คื อ ด้านนโยบาย 2) สภาพการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคื อ ด้านการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน และ 3) แนวทางการพัฒ นาการดำเนินงานระบบก ารดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน มีรายการปฏิบัติ 27 รายการ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 7 รายการ เช่น สถานศีก ษาต้องจัดแบ่งเส้นทางและจัดกลุ่มนักเรียนสำหรับการเยี่ยมบ้านนักเรียน ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 3 รายการ เช่น สถานศึกษาต้องใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุน การคัดกรองข้อมูลนัก เ รียนด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาักเรียน มี 4 รายการ เช่น สถานศึกษาต้องจัดหาเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพให้ครบถ้วน ด้านที่ 4ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา มี 5 รายการ เช่น สถานศึกษาต้อง จัดครูที่ปรึกษาต ามวิชาที่สอน และด้านที่ 5ด้านการส่งต่อ มี 8 รายการ เช่น สถานศึกษาต้องสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ญาติา สังขิณโณ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษา ประ ถม ศึกษาลอย เขต 1 การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษาลอย เขต 1 2) สร้างรูปแบบการดำเนินงานตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษาลอย เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 164 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น และกลุ่มผู้ให้

ข้อมูลในสัมภาษณ์ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 6 คน และผู้ทรงคุณวุฒิในการ สอนนากลุ่ม จำนวน 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่แบบสอบถามการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา แบบสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งสำหรับสถานศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความต้องการจำเป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อ ตามลำดับ 2) รูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาของรูปแบบ มี 5 หน่วย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อ 4) กระบวนการดำเนินงาน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนดำเนินการ ขั้นตรวจสอบ และขั้นปรับปรุงพัฒนา 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

พัชรา หงคำมี (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น และพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) สำหรับ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.31-0.86 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งแบบเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบ บดดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรียงลำดับจากดัชนีความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา และด้านการส่งเสริมนักเรียนตามลำดับ 2) ผลการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ที่ได้พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินงาน 4.3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4.4) ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา 4.5) ด้านการส่งต่อนักเรียน 5) แนวทางการประเมินผล 6) เงื่อนไข โดยผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของแนวทางโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Williams (2007) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน: การศึกษาการบริหารจัดการองค์กร และการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่อง สุขภาพของเยาวชน การวิจัยเชิงบรรยายแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างการบริหารจัดการ องค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้ง ผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนจากภายนอก จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพ โดยใช้กลยุทธ์แบบ เน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลาย ๆ กรณี ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างนี้มีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อ นักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

Brady (2008) ได้ศึกษา ประเทศที่มีผู้คนหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่หนึ่งในนั้นเป็นชาวอเมริกัน เป็นส่วนมาก พวกเขาไม่ต้องการ ให้วัยรุ่นไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะเห็นด้วยทั้งหมดว่า โรงเรียนควรจะ เป็นสถานที่เด็กได้เรียนฟรีเพื่อให้ห่างจากสิ่งเสพติดและห่างจากพฤติกรรมที่เสี่ยง ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นรากฐานในการป้องกันให้กับเด็ก อย่างไรก็ตามตามสารเสพติด ก็ยังมีอยู่ซึ่งเป็นภาระให้กับสังคมและโรงเรียนที่จะต้องแก้ไขร่วมกัน กรณีศึกษานี้ได้สุ่ม นักเรียนบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด อันที่จริงโรงเรียนของแต่ละอำเภอมิแนวทาง หรือจุดประสงค์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติดและแอลกอฮอล์ กรณีศึกษานี้ไม่ได้เลือกนักเรียน ที่ติดสารเสพติดแต่เลือกกลุ่มเด็กที่มีอิทธิพลหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงและมีวัยที่ใกล้เคียงกันนำมาศึกษา สิ่ง ที่สำคัญคือผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพยายามที่จะปลูกฝังให้เด็กได้เห็นถึงปัญหาหรือผลกระทบของ สิ่งเสพติดซึ่งชุมชนก็ต้องพยายามช่วยกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการป้องกันหาวิธี ในการต่อต้านสารเสพติดร่วมกัน จุดประสงค์ของกรณีศึกษานี้เพื่อศึกษาโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งและเป็นที่ ยากพอสมควรที่จะไม่ให้ มีสารเสพติดและแอลกอฮอล์ทุกชนิดและต้องให้เห็นถึงวิธีการแก้ไขในการวางแผนหรือมีกลยุทธ์ในการต่อสู้กับปัญหาสิ่งเสพติดที่เสี่ยงกับนักเรียนในโรงเรียนและเพื่อป้องกัน ปัญหาอย่างถูกต้องและรวดเร็ว แต่ใน ภาพรวมแล้วโรงเรียนจะแก้ไขปัญหาได้ต้อง

สำรวจข้อมูล อย่าง เป็นกระบวนการ โดยการแจกแบบสอบถาม แบบถาม-ตอบ ข้อมูลที่ได้มาจากนักเรียนชาวอเมริกันที่สำรวจสารเสพติดและแอลกอฮอล์ทุกชนิดและแบบรายงานจากโรงเรียนนิวเจสซี

Biddle (2009) ได้ศึกษาการศึกษา ผลการดำเนินงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่อง มาจากการมีความคิดฆ่าตัวตาย, การแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลง รวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนลดลง อย่างไรก็ตามจากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เช่นพบว่า บางครั้งนักเรียนเหล่านี้ก็อาจ จะใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์เพื่อการรักษาตนเองก็ได้และพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติ สูงสุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการ ใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ รวมทั้งการลดระดับการถูกสั่งพักการเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย คือส่วนที่ได้รับการประเมินโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดหายาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ไว้ใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายนอกจากนี้ยังพบว่า การวางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโรงเรียนอื่น ๆ เช่น โรงเรียนสำหรับเยาวชนที่มีปัญหาด้านการผิดวินัย และการบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของชุมชนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ในโรงเรียน และพบว่า การรักษาผู้ป่วยนอกที่มีอาการติดยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์คือตัวทำนายผลด้านการสนับสนุนระดับการเลื่อนชั้นเรียนหรือการจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียนเหล่านั้น

Cha (2009) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากการศึกษาพบว่า หัวข้อหลักของวรรณคดีได้อธิบายถึงมุมมองการดูแลนักเรียนเป็นส่วนใหญ่โดย กล่าวถึงห้องเรียนขนาดกลาง และประชากรเป็นชนผิวขาว ความแตกต่างระหว่างบุคคลมักจะถูก กล่าวถึงอย่างเสมอ ๆ รวมทั้งการกล่าวถึงวัฒนธรรมความเชื่อในการดูแลนักเรียน คุณภาพของ การศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจถึงมุมมองที่หลากหลาย และการระบุความหมายของการดูแลช่วยเหลือ โดย มีผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นนักเรียนชาวเกาหลี จำนวน 5 คน และครูผิวขาว จำนวน 2 คน ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของรัฐแคลิฟอร์เนีย การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการใน 4 เดือน จากการ สังเกตนักเรียนในสายการเรียนภาษาอังกฤษ ห้อง 1/7 และสายวิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ ห้อง 8 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 7 คน โดยวิเคราะห์จากการใช้แบบทดสอบของ เบลนอ ดติง (Net Nodding) ซึ่งมี 4 หัวข้อหลัก คือ แบบจำลอง การปฏิบัติ การสนทนาและการยืนยันรับรองมีข้อเสนอแนะจากผลสรุปที่ได้ คือ ความเชื่อส่วนบุคคลเกี่ยวกับการดูแลนั้นมีรูปแบบที่อบอุ่นมีวัฒนธรรมประเพณีและความแตกต่างของแต่ละบุคคล การแสดงความเคารพเป็นลักษณะเด่นในความเชื่อของนักเรียนชาวเกาหลีมีข้อเสนอแนะที่กล่าวว่าการสนทนาและการยืนยันรับรองต้องกำหนดให้ตรงกับรูปแบบปัจจุบันในความ เชื่อเกี่ยวกับการดูแลนักเรียน รูปแบบจำลองนอดติง (Nodding) เป็นรูปแบบที่มีความเชื่อถือได้ที่ได้รับการยอมรับจากผู้เข้าร่วมทั้งหมด รวมทั้งผู้วิจัยต้องการขยายเวลาให้นักเรียนและครูมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติอื่น ๆ ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่มั่นคงของครูและนักเรียน

Watson-Davis (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความเข้าใจของครูในระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จุดมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อทดสอบความเข้าใจเบื้องต้นของครูและประสบการณ์ ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความเข้าใจของครูในระบบดูแลนักเรียน และนักเรียนได้รับผลอย่างไร และผลสรุปซึ่งถึงความจำเป็นในการสนับสนุนระบบสำหรับครูและนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในทุกระดับ โรงเรียนประถมศึกษาที่มี ประสิทธิภาพต่ำ 6 โรงเรียนในตำบล ท้องถิ่นใน เมืองลอสแอนเจลิส ถูกกลุ่มเลือกให้มีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งความเข้าใจของครูสนองต่อระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ประสบการณ์ของ ครูในระบบดูแล และความจำเป็นของระบบที่สนับสนุน การเจริญเติบโตของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า 34% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในระบบ และ 81.5% เห็นว่ามีความจำเป็นต้องแจ้งครูเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนในระบบดูแล 81% มีความเชื่อว่าโรงเรียนไม่ได้มีนักเรียนอยู่ในระบบดูแล และ 93% มีความเชื่อว่าต้องได้รับการสนับสนุน พัฒนาในอาชีพครูในพื้นที่เกี่ยวกับวิชาการสังคมและอารมณ์ เพื่อให้ เกิดผลออกมาสู่ตัวนักเรียน

Smith (2011) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียนรัฐบาลในเขต เมือง : กลยุทธ์ ใหม่ในการเพิ่มการมีส่วนร่วม พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรม การศึกษาของโรงเรียน ในเขตเมืองนั้นสอดคล้องกับรูปแบบของเอปสไตน์ (Epstein) ค่อนข้างดี อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมเหล่านี้ และเพื่อดึงดูดผู้ปกครองที่เข้าถึงยากนั้นเป็น นวัตกรรม ที่ค่อนข้างใหม่: โรงเรียนเสนอบริการแบบรอบด้าน สิ่งจูงใจ และสัญญา เพื่อปรับปรุง และสร้างความมั่นใจในการมีส่วนร่วม เทคโนโลยีที่ใช้สำหรับโอกาสในการประชาสัมพันธ์ อาสาสมัครผู้ปกครอง และผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจและการกำกับดูแลของโรงเรียน โดยรวมแล้วกลยุทธ์เหล่านี้ เชื่อมโยงกับการเพิ่มการรับรู้ความ สามารถของตนเองและระดับความ สะดวกสบายของผู้ปกครอง ในการเข้าร่วมการศึกษาของบุตรหลาน

Gunderson (1939) ได้ศึกษาการใช้การประชุมสร้างสรรค์ในโรงเรียน ซึ่งเรียกชื่อ เฉพาะว่า การประชุมกลุ่มครอบครัวในการศึกษาแก้ปัญหาเด็กนักเรียนหนึเรียน โดยให้ผู้ปกครองที่มี ลูกหลาน หนึเรียนได้เข้าร่วมประชุม ปรึกษาหารือวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกลุ่มครอบครัว ประกอบด้วย กลุ่มเสียงต่ำ กลุ่มเสียงปานกลางและกลุ่มเสียงสูง โดยกลุ่มเสียงต่ำเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยได้รับการ ลงโทษจากทางโรงเรียนบ้าง และกลุ่มเสียงสูง นั กเรียน เคยได้รับการลงโทษจากโรงเรียนอย่าง รุนแรงในการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม การประชุมมีลักษณะ กันเอง ยอมรับฟังซึ่งกันและ กันทุกคนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคณะนักเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองได้ร่วมพลังที่จะสร้างสรรค์ครอบครัว และได้ให้ความร่วมมือกับ ทางโรงเรียน โรงเรียนได้ ให้โอกาสครอบครัวต่าง ๆ เสนอแนวคิดที่เป็นประโยชน์อันจะนำไปสู่ข้อสรุป เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ของทางโรงเรียนต่อไป กระบวนการประชุมผู้ปกครองซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียบง่ายผลการดำเนินการ เป็นพลวัตร มีผลทางบวก ต่อนักเรียน ครอบครัวและทางโรงเรียนยังมีผลสำคัญต่อการมาโรงเรียน ของนักเรียน ซึ่งวิธีแก้ปัญหา ดังกล่าวมีประสิทธิภาพดีกว่ารูปแบบการแก้ปัญหาหนึเรียนในปัจจุบัน

Nancy (2017) ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรและ การปรับตัวของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่เข้าร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรมีเกรดสูงขึ้นมี ทักษะคิดเชิงบวกต่อโรงเรียน และแรงบันดาลใจทางวิชาการที่สูงขึ้น เมื่อมีการควบคุมลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ และผู้ที่เข้าร่วม

ในกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ไม่ใช่กีฬา รายงานว่ามีการปรับตัวที่ ดีกว่าคนที่ไม่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรและผู้ที่มีส่วนร่วมในกีฬา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหาร จัดการระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ศึกษาเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ศึกษา

3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ศึกษา

3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ศึกษา

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 26,959 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

3.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่าง กรณีทราบจำนวนประชากรของยามาเน (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ความหมายของสัญลักษณ์ในสูตร ได้แก่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ กำหนดให้เท่ากับ .05

เมื่อแทนค่าลงในสูตรจะได้ผลดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{26,959}{1 + 26,959 (0.05)^2} \\ &= 394.15 \end{aligned}$$

จากการแทนค่าสูตรดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่าง 394.15 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางสถิติ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (Stratified sampling) โดยนำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จำนวน 400 คน มาแบ่งสัดส่วนโดยจำแนกตามภูมิภาค แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างสุ่มจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน สพป. (แห่ง)	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	ครู (คน)	
			ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ภาคกลาง	41	5,116	5,116	76
2. ภาคตะวันออก	14	1,546	1,546	23
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	61	12,142	12,142	180
4. ภาคเหนือ	25	2,979	2,979	44
5. ภาคตะวันตก	12	1,377	1,377	21
6. ภาคใต้	30	3,799	3,799	56
รวม	183	26,959	26,959	400

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยมีรายละเอียดในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

- เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) จำแนกตามภูมิภาค 6 ภาค
- เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภูมิภาคแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก โดยจับสลากให้ได้ภูมิภาคละ 1 สพป.
- เมื่อจับสลากได้ตัวแทน สพป. แล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง โดยจับสลากโรงเรียนใน สพป. ในกรณีที่จับสลากได้โรงเรียนขนาดเล็กหรือโรงเรียนขนาดกลางที่มีจำนวนครูไม่เพียงพอ ให้จับสลากได้อีกครั้งหนึ่งจนได้โรงเรียนที่มีครูเพียงพอที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- เมื่อได้โรงเรียนที่เป็นตัวแทนแล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ คือ เก็บจากครูคนไหนก็ได้ที่สะดวกในการตอบแบบสอบถาม จนได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบ ประเมินชนิดตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีสภาพ และปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีสภาพ และปัญหาอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีสภาพ และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีสภาพ และปัญหาอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีสภาพ และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.1.4 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.4.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนว คิดในการวิจัย และสร้างแบบประเมิน

3.1.4.2 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และสร้างแบบประเมินให้สอดคล้องกัน

3.1.4.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.4.4 นำ แบบประเมินที่ ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรง (Content validity) แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ความสอดคล้องด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ ค่า IOC มากกว่า 0.5 (ปาริณี หล้าเบญญะ, 2559) จึงสามารถนำไปใช้ได้

$$\text{ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน}}{\text{จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ}}$$

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความนั้นวัดคุณลักษณะตรงตามนิยาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความนั้นวัดคุณลักษณะตรงตามนิยาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความนั้นไม่วัดคุณลักษณะตรงตามนิยาม

นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ความสอดคล้องด้วยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item-Objective Congruence Index : IOC) ระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1997) โดยค่าดัชนีรายข้อพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67-1.00

3.1.4.5 นำข้อคำถามไปปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดทำเป็นแบบประเมิน

3.1.4.6 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งสภาพ และปัญหาของการดำเนินงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาโดยค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1970) โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป(ปราณี มีหาญพงษ์, 2560) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99

3.1.4.7 จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.1.5.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบประเมินในการวิจัยให้โรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างมาได้ เพื่อให้ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยการส่งหนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบประเมินออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้แพลตฟอร์ม Google Forms โดยครูสามารถตอบแบบประเมินได้โดยการสแกน QR Code

3.1.5.3 ผู้วิจัยรวบรวม และติดตามแบบประเมินทางออนไลน์จนครบตามจำนวนที่กำหนด

3.1.5.4 นำแบบประเมินที่ได้รับการตอบกลับมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่อไป

3.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบข้อคำถาม และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.1.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และ ตำแหน่ง ด้วยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3.1.6.2 วิเคราะห์สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 แปลว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ในระดับน้อยที่สุด

3.1.6.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_t^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อคำถาม
 $\sum s_t^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
 s^2 แทน ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3.1.6.4 สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่าง
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (M) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, SD) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตามแนวของ Best (1977) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางกา บริหาร ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา

การพัฒนาแนวทางกา บริหาร ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา มี 3 ขั้นตอนย่อย มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยการสัมภาษณ์

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีแนวปฏิบัติที่ดีแนวปฏิบัติที่ดี การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จได้รับรางวัล มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1) สถานศึกษาที่ได้รับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 - 2565)

1.1) โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) สำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาศาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 (ประเภทประถมศึกษาขนาดใหญ่ ระดับยอดเยี่ยม ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ปีการศึกษา 2563)

1.2) โรงเรียนก้นเกราพิทยาคม สำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษานครราชสีมา เขต 1 (ประเภทประถมขนาดกลาง ระดับยอดเยี่ยม ระดับภูมิภาคภาคอีสาน ปีการศึกษา 2563)

1.3) โรงเรียนวัดพรหมวิหาร สำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาศัยนาท (ประเภทประถมศึกษาเล็ก ระดับยอดเยี่ยม ระดับภูมิภาคภาคเหนือ ปีการศึกษา 2564)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

2. ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษา โดยผู้วิจัย

2.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารการสังเคราะห์ข้อมูลในระยะที่ 1 และข้อมูลใน ขั้นตอนที่ 2.1

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลแนวทางการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนด ร้างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา

3. ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการ บริหารการศึ ษา และครู จำนวน 9 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา มีคุณสมบัติเป็นศึกษานิเทศก์ที่มี ประสบการณ์ในด้านการดำเนินงานระบบ ดูแล ช่วยเหลือนัก เรียนของสถานศึกษา เป็นวิทยากร ให้กับหน่วยงานของรัฐในด้านการนิเทศการศึกษา หรือเป็นอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยในด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา เป็นผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษามีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททาง ด้านการบริหารการศึกษา มีตำแหน่งทางวิชาการระดับชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป และมีผล งานวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.1.3 ครู สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ ที่การศึกษา ษาประ ถม ศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนา ของสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วย ยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบ ประเมินมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ 2 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ของแนวทางการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วย เหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณ ค่า (Rating scale) 5 ระดับของ Likert (1987) โดยคะแนน 5 คือ การพัฒนามีความเหมาะสม ความเป็น ไปได้ และความเป็นประโยชน์มากที่สุด

คะแนน 4 คือ การพัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์มาก

คะแนน 3 คือ การพัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ปานกลาง

คะแนน 2 คือ การพัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์น้อย

คะแนน 1 คือ การพัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

3.3 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน

3.3.2 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจนด้านภาษา ครบถ้วนตามเนื้อหา จำนวนข้อที่เหมาะสม และรูปแบบของแบบประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.3 นำข้อคำถามไปปรับปรุง แก้ไขตาม ที่ผู้เชี่ยวชาญให้แนวคิด และแนะนำไว้ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูล

3.4.2 ผู้วิจัยนำแบบประเมินแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วร่วมของสถานศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากจัดสนทนากลุ่ม (Focus group)

3.4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากกา รประเมินมาวิเคราะห์ ข้อมูลพร้อม นำเสนอ รายงาน ข้อมูลที่ได้จาก การประเมิน สรุปผลการประเมิน ตามลำดับต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับ บการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ ข้อคำถาม และ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐานของ ผู้ตอบแบบประเมิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และ ตำแหน่ง ด้วยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3.5.2 วิเคราะห์ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และควา มเป็นประโยชน์ของแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการ แปลควา มหมายของ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตามแนวของ Best (1977) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลว่า มีความเหมาะสม ความเป็น ไปได้ และความ เป็นประโยชน์ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลว่า มีความเหมาะสม ความเป็น ไปได้ และความ เป็นประโยชน์มาก ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไป ได้ และความ เป็นประโยชน์ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลว่า มีความเหมาะสม ความ เป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการ การระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษาเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

4.1 ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษา

4.2 ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษา

4.1 ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษา

4.1.1 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 400)

ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	126	31.50
หญิง	274	68.50
รวม	400	100.00
อายุ		
20 - 30 ปี	233	58.25
31 - 40 ปี	81	20.25
41 - 50 ปี	72	18.00
51 ปีขึ้นไป	14	3.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	305	76.25
ปริญญาโท	89	22.25
ปริญญาเอก	6	1.50
รวม	400	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	147	36.75
5 - 10 ปี	157	39.25
มากกว่า 10 ปี	96	24.00
รวม	400	100.00
ตำแหน่งหน้าที่		
ครูผู้ช่วย	74	18.50
ครู	215	53.75
ครูชำนาญการ	66	16.50
ครูชำนาญการพิเศษ	42	10.50
ครูเชี่ยวชาญ	3	0.75
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00
รวม	400	100.00
ภูมิภาค		
ภาคกลาง	76	19.00
ภาคตะวันออก	23	5.75
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	180	45.00
ภาคเหนือ	44	11.00
ภาคตะวันตก	21	5.25
ภาคใต้	56	14.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 มีอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 76.25 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี

จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 ตำแหน่งหน้าที่ ครู คือ จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ภูมิภาคของสถานศึกษา เป็นภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับกา ารบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานและปัญหาการ บริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่ การศีก ษาประ ถม ศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 4-9 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ภาพรวมและรายด้าน (n = 400)

กา ารบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพการบริหารงาน			ปัญหาการบริหารงาน		
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.38	0.70	มาก	3.52	1.28	มาก
2. การคัดกรองนักเรียน	4.48	0.73	มาก	3.47	1.35	ปานกลาง
3. การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน	4.49	0.74	มาก	3.98	0.85	มาก
4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	4.31	0.68	มาก	3.69	1.11	มาก
5. การส่งต่อ	4.10	0.74	มาก	4.05	0.81	มาก
ภาพรวม	4.35	0.72	มาก	3.74	1.08	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพกา ารบริหาร จัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.35$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน ระดับมากทุก ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การส่งเสริมนักเรียน ($M = 4.49$, $SD = 0.74$) รองลงมาการคัด กรองนักเรียน ($M = 4.48$, $SD = 0.73$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งต่อ ($M = 4.10$, $SD = 0.74$)

ปัญหาการบริหาร จัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศีก ษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่ การศีกษาประถมศึกษา ในภ าพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 3.74$, $SD = 1.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้านแ ละอยู่ใน ระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การส่งต่อ ($M = 4.05$, $SD = 0.81$) รองลง มาการส่งเสริมนักเรียน ($M = 3.98$, $SD = 0.85$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การคัดกรองนักเรียน ($M = 3.41$, $SD = 1.35$)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา การรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคลภาพรวมและรายด้าน (n = 400)

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพการบริหารงาน			ปัญหาการบริหารงาน		
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ
1. สถานศึกษามีการวางแผนจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจนและร่วมกันทำงาน อย่างต่อเนื่อง	4.35	0.82	มาก	3.61	1.21	มาก
2. สถานศึกษามีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ	4.29	0.84	มาก	3.51	1.28	มาก
3. สถานศึกษามีวิธีการที่หลากหลายในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ครอบคลุม	4.29	0.89	มาก	3.55	1.33	มาก
4. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติมทุกภาคเรียน	4.41	0.91	มาก	3.62	1.41	มาก
5. สถานศึกษามีการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน	4.47	0.92	มาก	3.55	1.57	มาก
6. ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม						
7. สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิง สร้างสรรค์	4.40	0.84	มาก	3.49	1.50	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า (ร่าง) แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดย
ใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย
5 ประเด็น 52 แนวทาง ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ประกอบด้วย 9 แนวทาง
ประเด็นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง ประเด็นที่ 3 การพัฒนา และส่งเสริม
นักเรียน ประกอบด้วย 16 แนวทาง ประเด็นที่ 4 การป้องกัน และแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย
10 แนวทาง ประเด็นที่ 5 การส่งต่อ ประกอบด้วย 10 แนวทาง

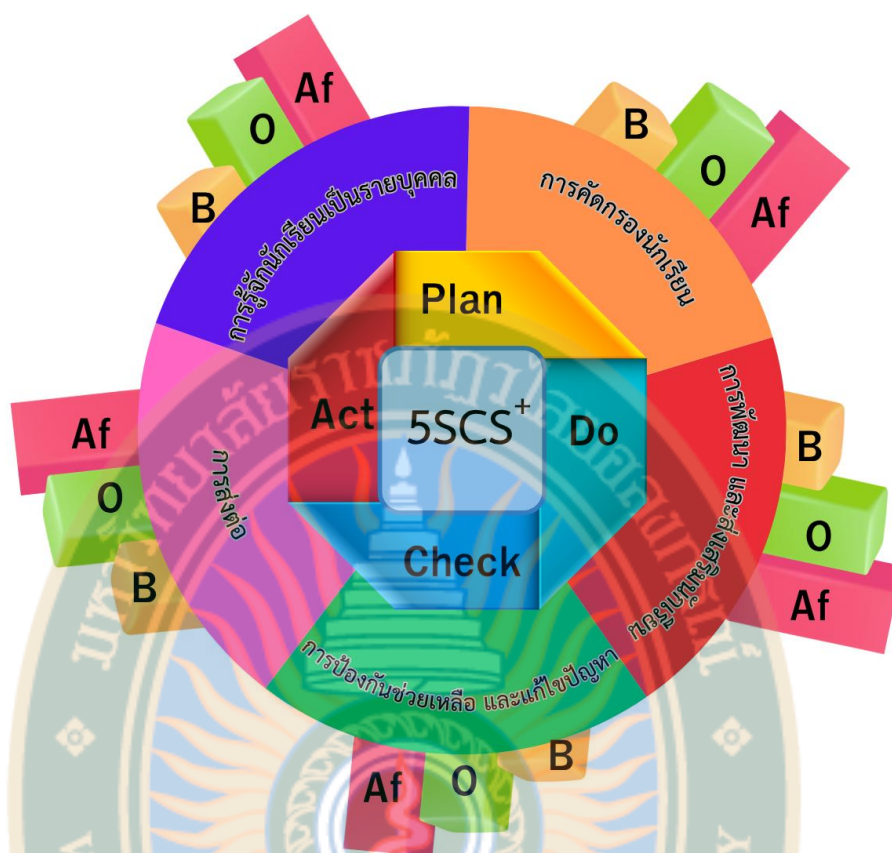
4.1.3 ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบแนวทางการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วย เหลือนักเรียน โดยใช้จรรยาบรรณของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีขอบเขต ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน โดยการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับร่าง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้จรรยาบรรณของสถาน ศึกษาสังกัด สำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา

ตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบประเมิน (ร่าง) แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้จรรยาบรรณของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา

รายการตรวจสอบประเมิน	ผลการพิจารณา		รายละเอียดการแก้ไขปรับปรุง
	ผ่าน	ปรับปรุง	
ประเด็นแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา			
1. ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล	✓		เห็นความสอดคล้องของแนวทาง แต่ควรพิจารณาให้กระชับชัดเจน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	✓		เห็นความสอดคล้องของแนวทาง แต่ควรพิจารณาให้กระชับชัดเจน
3. ด้านการพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน	✓		เห็นความสอดคล้องของแนวทาง แต่ควรพิจารณาให้กระชับชัดเจน
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหา	✓		เห็นความสอดคล้องของแนวทาง แต่ควรพิจารณาให้กระชับชัดเจน
ประเด็นแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา			
5. ด้านการส่งต่อ	✓		เห็นความสอดคล้องของแนวทาง แต่ควรพิจารณาให้กระชับชัดเจน
6. ประเด็นอื่น ๆ		✓	1. เพิ่มเติมสาระรายละเอียดของการ กำหนดแนวทางให้ชัดเจนครอบคลุม และ ตรงทุกประเด็น 2. กำหนดสัญลักษณ์ให้มีความชัดเจนโดย เพิ่ม B,O,Af ที่เกี่ยวกับระยะดำเนินการ 3. ปรับรูปแบบการนำเสนอสัญลักษณ์ให้มีความเข้าใจสอดคล้องกับทุกส่วน และให้ นิยามของสัญลักษณ์

ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

จากภาพที่ 1 พบว่า 5SCS+ โดยการสนทนากลุ่ม มีการปรับปรุงดังนี้ 1) เพิ่มเติมรายละเอียดของ การกำหนดแนวทางให้ชัดเจน 2) กำหนดสัญลักษณ์ให้มีความชัดเจนโดยเพิ่ม B, O, Af เกี่ยวกับระยะดำเนินการ 3) ปรับรูปแบบการนำเสนอตัวอักษร ให้มีความเข้าใจสอดคล้องกับทุกส่วน

ตารางที่ 7 รายละเอียดแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยการสนทนากลุ่ม

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระยะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
1. การรู้จักนักเรียนรายบุคคล	B	1.1 สถานศึกษาสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่หลากหลาย (D) 1.2 สถานศึกษาสร้างเครือข่ายการรู้จักนักเรียนรายบุคคลที่เป็นภาพรวมของสถานศึกษา (C) 1.3 สถานศึกษาสร้างเครือข่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนหรือการติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน (D)
	O	1.4 สถานศึกษาประชุมวางแผนพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนในทุกภาคเรียน (P) 1.5 สถานศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนครอบคลุมทั้งด้าน สุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคมทุกภาคเรียน (D) 1.6 สถานศึกษาสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันภาคเรียนละ 1 ครั้ง (D)
	Af	1.7 สถานศึกษาจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล (P) 1.8 สถานศึกษานำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนอย่างทั่วถึง (D) 1.9 สถานศึกษาสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน และสรุปผลทุกสัปดาห์ (D)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระยะของการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แนวทางกา ารบริหารจัดกา าระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
2. การคัดกรอง นักเรียน	B	2.1 สถานศึกษาสร้างเครือข่ายการคัดกรองนักเรียนเพื่อการบันทึกและรายงานผลเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียนให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน (D) 2.2 สถานศึกษาสร้างเครือข่ายการคัดกรองนักเรียนเพื่อส่งรายงานสรุปผลเป็นภาพรวมของสถานศึกษา (C) 2.3 สถานศึกษาใช้เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนตามหลักสากลภายใต้จริยธรรมของความเป็นมนุษย์โดยแบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา (D) 2.4 สถานศึกษาจัดทำแบบบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (D) 2.5 สถานศึกษาสร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน (A)
	O	2.6 สถานศึกษานำเทคโนโลยี สารสนเทศมาประยุกต์ในการจัดการข้อมูล และแปลผลแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน (D)
	Af	2.7 สถานศึกษาจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการคัดกรองนักเรียนอย่างทั่วถึง (P)
3. การพัฒนา และ ส่งเสริมนักเรียน	B	3.1 สถานศึกษาประชุมวางแผนสร้างเครื่องมือวัด ประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนทุกภาคเรียน (D) 3.2 สถานศึกษาจัดการอบรมพัฒนาบุคลากรทุกคนในด้านการดำเนินการส่งเสริมนักเรียน อย่าง ต่อเนื่อง (P) 3.3 สถานศึกษากำหนดเป้าหมายพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมโรม (D)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระยะของการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แนวทางกา ารบริหารจัดกา าระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
		3.4 สถานศึกษาจัดทำแบบรายงานผลการจัดประชุมผู้ปกครองทุกชั้นเรียนเพื่อตรวจสอบการพัฒนา (D) 3.5 สถานศึกษาจัดทำแบบบันทึกการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ (D) 3.6 สถานศึกษาจัดทำแบบบันทึกการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ตามบริบทผู้เรียน (D) 3.7 สถานศึกษาจัดทำแบบบันทึกการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา (D) 3.8 สถานศึกษาจัดทำแบบบันทึกการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่สามารถประเมินผลเชิงพัฒนาการ (D)
	O	3.9 สถานศึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ทุกสัปดาห์ (D) 3.10 สถานศึกษาจัดทำแผนกำหนดการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Home Room) โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (D) 3.11 สถานศึกษาจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) ทุกภาคเรียน(P) 3.12 สถานศึกษาจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนมีกิจกรรมดังนี้ ด้านภาษา ด้านทักษะอาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ด้านศิลปะ ด้านกีฬา (D) 3.13 สถานศึกษาประเมินผลและสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง (C) 3.14 สถานศึกษาจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายให้ครูและผู้เชี่ยวชาญมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะกลวิธี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาดำเนินการส่งเสริมนักเรียน (P)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระยะของการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แนวทางกา ารบริหารจัดกา ารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
	Af	3.15 สถานศึกษารายงานสถิติการมาเรียนของ นักเรียนทุกสัปดาห์ (C) 3.16 สถานศึกษาจัดทำแบบสรุปลผล และรายงานการ ดำเนินงานส่งเสริมนักเรียนทุกปี (C)
4. การป้องกันและ การแก้ปัญหา	B	4.1 สถานศึกษาจัดประชุมวางแผนการดำเนินการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาทุกเดือน (P) 4.2 สถานศึกษาจัดตั้ง คลินิกสุขภาพจิต ให้คำปรึกษา เบื้องต้น ทั้งเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม (D) 4.3 สถานศึกษาจัดตั้งกลุ่มเพื่อประสานงานกับ ผู้เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน (D) 4.4 สถานศึกษาจัดทำรายงานผลการป้องกัน และ แก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องทุกภาค เรียน (A)
	O	4.5 สถานศึกษาจัดทำโครงการการศึกษานอกสถานที่ ได้แก่ เรือนจำกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน (D) 4.6 สถานศึกษาจัดทำโครงการการประกวดแข่งขัน งานวิชาการ8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภายใน สถานศึกษา เดือนละ 1 ครั้ง (D) 4.7 สถานศึกษาจัดตั้งชุมนุมเพิ่มพูนทักษะ ประสบการณ์ด้านอาชีพให้แก่ให้นักเรียนภายใน สถานศึกษาทุกภาคเรียน (D) 4.8 สถานศึกษาจัดทำโครงการสร้างทีมกีฬาเพื่อ การแข่งขันภายนอกสถานศึกษาทุกภาคเรียน (D) 4.9 สถานศึกษาจัดทำโครงการเพิ่มพูนความรู้ให้ นักเรียน และบุคลากรจากการฟังวิทยากรที่ เชี่ยวชาญได้แก่ ตำรวจ พนักงานคุมความประพฤติ และนักจิตวิทยา ทุกภาคเรียน (D)

2317586161

VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระยะของการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แนวทางกา ารบริหารจัดกา ารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
	Af	4.10 สถานศึกษาจัดอบรมพัฒนาครูในด้าน การป้องกันและแก้ปัญหา นักเรียน ทุกภาคเรียน (P)
5. การส่งต่อ	B	5.1 สถานศึกษาจัดอบรมพัฒนาตนเองให้ครู ผู้เชี่ยวชาญภายในทุกปีอย่างต่อเนื่อง (D) 5.2 สถานศึกษาจัดตั้งเครือข่ายในการประสานงาน การส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญภายนอก สถานศึกษา (D) 5.3 สถานศึกษาสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ PLC เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนาการดำเนินงานด้านการส่งต่อ นักเรียน (A)
	O	5.4 สถานศึกษาส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกทันทีเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหา ได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (A) 5.5 สถานศึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญติดตามผลการส่ง ต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ทุก ภาคเรียน (C) 5.6 สถานศึกษาจัดตั้งเครือข่ายในการประสานงาน การส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องภายใน สถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัยเพื่อ ช่วยเหลือนักเรียน (D) 5.7 สถานศึกษาจัดประชุมวางแผน เพื่อการ ประสานงานการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องใน สถานศึกษา ได้แก่ ครูแนะแนว ครูอนามัยทุกเดือน (P)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระยะของการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แนวทางกา ารบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา
	Af	5.8 สถานศึกษารายงานผลการส่งต่อนักเรียนต่อ หน่วยงานต้นสังกัด ทุกภาคเรียน (C) 5.9 สถานศึกษาจัดทำแบบสรุปผล และรายงานการ ดำเนินการส่งต่อนักเรียนทุกปี (C) 5.10 สถานศึกษาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของปัจจัย ภายในสถานศึกษาและวิเคราะห์โอกาส อุปสรรคของ ปัจจัยภายนอกสถานศึกษา SWOT เพื่อพัฒนาการ ดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน (A)

ประเด็นมีการปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้ แนว ทางกา ารบริหาร จัดการ ระบบกา ารดูแลช่่วย
เหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถาน ศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม
ศึกษามีการกำหนดรหัสของแนวทางตามรายละเอียด ดังนี้ P (Plan) หมายถึง การวางแผน D (Do)
หมายถึง การปฏิบัติ C (Check) หมายถึง การตรวจสอบ A (Action) หมายถึง การปรับปรุง B
(Before) หมายถึง ระยะก่อนการดำเนินการ O (On process) หมายถึง ระยะระหว่างดำเนินการ
และ Af (After) หมายถึง ระยะหลังการดำเนินการ

ตารางที่ 8 แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

5SCS ⁺	P			D			C			A			รวม
	B	O	Af	B	O	Af	B	O	Af	B	O	Af	
1. การรู้จักนักเรียนรายบุคคล		1.4	1.7	1.1, 1.3	1.5, 1.6	1.8, 1.9	1.2						9
2. การคัดกรองนักเรียน			2.7	2.1, 2.3, 2.4	2.6		2.2			2.5			7
3. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	3.2	3.11, 3.14		3.1, 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8	3.9, 3.10, 3.12			3.13	3.15, 3.16				16
4. การป้องกันและการแก้ปัญหา	4.1		4.10	4.2, 4.3	4.5, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9					4.4			10
5. การส่งต่อ		5.7		5.1, 5.2	5.6			5.5	5.8, 5.9	5.3	5.4	5.10	10
6. ระยะก่อนการดำเนินการ		2			16			2			3		
7. ระยะระหว่างดำเนินการ		4			12			2			1		
8. ระยะหลังการดำเนินการ		3			2			4			1		
รวม		9			30			8			5		52

หมายเหตุ : P (Plan) หมายถึง การวางแผน D(Do) หมายถึง การปฏิบัติ C (Check) หมายถึง การตรวจสอบ A (Action) หมายถึง การปรับปรุง B (Before) หมายถึง ระยะก่อนการดำเนินการ O (On process) หมายถึง ระยะระหว่าง การดำเนินการ และ Af (After)

หมายถึง ระยะเวลาหลังการดำเนินการ + หมายถึงPDCA+BOAf 5SCS หมายถึง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากตารางที่ 8 พบว่า แนวทางกา บริหาร จัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ประกอบด้วย 5 ประเด็น 52 แนวทาง ดังนี้ ประเด็นที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ประกอบด้วย 9 แนวทาง ประเด็นที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง ประเด็นที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 16 แนวทาง ประเด็นที่ 4 ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 10 แนวทาง ประเด็นที่ 5 ด้านการส่งต่อ ประกอบด้วย 10 แนวทาง

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางกา บริหาร จัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยการสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละ ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 9 คน จำแนกตาม ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน (N=9)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	4	44.40
หญิง	5	55.60
2. ช่วงอายุ		
31 - 40 ปี	2	22.20
41 - 50 ปี	2	22.20
51 - 60 ปี	5	55.60
รวม	9	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 และมีช่วงอายุ 51- 60 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 ช่วงอายุ 41- 50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 ตามลำดับ และช่วงอายุ 31- 40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ที่ รงคุณวุฒิต่อแนว ทางการบริหาร จัดกา ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นแนวทางกา บริห ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้ วจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษาคความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในภาพรวมและราย ด้าน (N=9)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล
1. การรู้จักนักเรียนรายบุคคล	4.94	0.03	มากที่สุด	4.88	0.18	มากที่สุด	4.92	0.15	มากที่สุด
2. การคัดกรองนักเรียน	4.84	0.21	มากที่สุด	4.71	0.29	มากที่สุด	4.87	0.19	มากที่สุด
3. การพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน	4.93	0.14	มากที่สุด	4.82	0.14	มากที่สุด	4.89	0.14	มากที่สุด
4. การป้องกันและการ แก้ปัญหา	4.86	0.21	มากที่สุด	4.72	0.24	มากที่สุด	4.87	0.22	มากที่สุด
5. การส่งต่อ	4.84	0.17	มากที่สุด	4.82	0.20	มากที่สุด	4.84	0.16	มากที่สุด
รวม	4.88	0.15	มากที่สุด	4.79	0.21	มากที่สุด	4.88	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็น แนวทางการบริหาร จัดการระบบกา รดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้ วจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านความเหมาะสม ($M = 4.88$, $SD = 0.15$) พบว่า ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ($M = 4.94$, $SD = 0.03$) การพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน ($M = 4.93$, $SD = 0.14$) และการป้องกันและการ แก้ปัญหา ($M = 4.86$, $SD = 0.21$)

ด้านความเป็นไปได้ ($M = 4.79$, $SD = 0.21$) พบว่า ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ($M = 4.88$, $SD = 0.18$) การพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน ($M = 4.82$, $SD = 0.14$) และการส่งต่อ ($M = 4.82$, $SD = 0.20$)

ด้านความเป็นประโยชน์ ($M = 4.88$, $SD = 0.17$) พบว่า ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ($M = 4.92$, $SD = 0.15$) การพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน ($M = 4.89$, $SD = 0.14$) และการคัดกรองนักเรียน ($M = 4.87$, $SD = 0.19$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา ผลของการวิจัยสามารถนำเสนอผลการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก าระบบกา ารดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา มี 3 ขั้นตอนย่อยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแนวทางการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบแนวทางการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา

2) เพื่อพัฒนาแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา

5.1.2 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามระยะหรือวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1) สภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา

1.1 สภาพการ บริหาร ารจัดก าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การส่งเสริมนักเรียน รองลงมาการคัดกรองนักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งต่อ

1.2 ปัญหาการ บริหาร ารจัดก าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ ักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง

ที่สุด คือ การส่งต่อรองลงมา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การคัดกรองนักเรียน

2) ผลการพัฒนาแนวทางกา ารบริหาร จัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา

1. ผลการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยการสัมภาษณ์ พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษามีก ารดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดโครงสร้างบุคลากร การแต่งตั้งคณะกรรมการ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการอำนวยการคณะกรรมการประสานงานการจัดทำเอกสารคู่มือและแบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน เพื่อจัดเก็บข้อมูล และสรุปผลการจัดประชุมชี้แจงเพื่อสร้างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมโฮมรูม และจัดทำคู่มือ พิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนอย่างหลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน การกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูที่ปรึกษาดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาเบื้องต้นพร้อมจัดทำและนำเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาสรุปรายงานแจ้งผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้คณะกรรมการพิจารณา ผู้บริหารและคณะกรรมการ ควรดำเนินงาน นิเทศให้คำแนะนำแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไขให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์และจำเป็นในการดำเนินชีวิตของนักเรียน การจัดทำเอกสารคู่มือแบบบันทึกและร่วมกันกำหนดกระบวนการและขั้นตอนการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้รับผิดชอบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องเป็นรายบุคคล และให้คณะกรรมการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน และนิเทศให้คำแนะนำแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการส่งต่อนักเรียนตามปฏิทินการติดตามการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ มีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

2. การสร้างแนวทางกา ารบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยการสังเคราะห์ข้อมูลในระยะที่ 1 และข้อมูลในระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสังเคราะห์ร่างแนวทางกา ารบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ประกอบด้วย 5 ประเด็น ซึ่งแต่ละประเด็นมีแนวทางกา ารบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา โดยขับเคลื่อนด้วยกระบวนการวงจรคุณภาพ PDCA ได้แก่ การวางแผน (Plan: P) การปฏิบัติตามแผน (DO: D) การตรวจสอบ (Check: C) การปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (Action: A) ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ประกอบด้วย 9 แนวทาง ประเด็นที่ 2 การคัดกรอง

นักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง ประเด็นที่ 3 การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 16 แนวทาง ประเด็นที่ 4 การป้องกัน และแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 10 แนวทาง ประเด็นที่ 5 การส่งต่อประกอบด้วย 10 แนวทาง รวมทั้งหมด 52 แนวทาง

3. ผลตรวจสอบแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา กลุ่มผู้ให้ ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับด้านการ ดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสนทนา กลุ่ม (Focus Group Discussion) แ แนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนัก เรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา โดยการสนทนา กลุ่ม มีการปรับปรุงดังนี้ 1) เพิ่มเติมรายละเอียดของการกำหนดแนวทางให้ชัดเจน 2) กำหนด สัญลักษณ์ให้มีความชัดเจนโดยเพิ่ม B, O , Af ที่เกี่ยวกับระยะดำ เนินการ 3) ปรับรูปแบบการ นำเสนอตัวอักษรให้มีความเข้าใจสอดคล้องกับทุกส่วน โดยมีรายละเอียดของแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่ การศีก ษาประ ถม ศีกษา ให้คงไว้ตามเดิมคือ ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 การรู้จัก นักเรียนรายบุคคล ประกอบด้วย 9 แนวทาง ประเด็นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง ประเด็นที่ 3 การพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน ประกอบด้วย 16 แนวทาง ประเด็นที่ 4 การ ป้องกัน และแก้ไข แนวทาง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ แนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร คุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา จากการสนทนากลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.40 และมีช่วงอายุ 51- 60 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 ช่วงอายุ 41- 50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 และช่วงอายุ 31- 40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 ตามลำดับ และแนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของ สถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ความเหมาะสม เมื่อ พิจารณาในรายด้าน พบว่า ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน และการป้องกัน และการแก้ไข ปัญหา ความเป็นไปได้ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ระดับม ากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ ความเป็นประโยชน์ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน และการ คัดกรองนักเรียน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา

1) ผลการศึกษา สภาพการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา พบว่า ในภาพรวมและเป็นราย ด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการ คัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านกา รป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา และ ด้านการส่งต่อตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีการจัดโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมส ับสนุนให้โรงเรียนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนอยู่เสมอ จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนที่ เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ทำให้กิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ดำเนินไปได้อย่าง มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลื่อ นักเรียน มีการกำกับ ติดตาม รายงานผลการดำเนินงาน และสรุปผลการดำเนินงาน ครุมีเวลา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย เนื่องจากมีการกิจด้านอื่นมาก และครูขาดทักษะความเข้าใจ ในการกระบวนการและการทำเอกสารของระบบ ส่วนใหญ่เป็นการส่งต่อกันภายใน โดยครูประจำ วิชา /ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยัง ครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาเช่น ส่ง ต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล หรือฝ่ายปกครองไม่มีการบันทึกส่งนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรขาดการ วางระบบประสานงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น ทำให้การส่งต่อภายนอกกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี สุขช่วย (2548) ศึกษา เรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัด อุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับ ทรงศักดิ์ คำภักดี (2556) ศึกษาเรื่องสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็น คุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข ตามที่สังคมมุ่งหวังซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม แก้วสวัสดิ์ (25 56) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลื่อ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามั ธยมศึกษาเขต 18 พบว่าผู้บริหารและครูมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล มีสภาพการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ โรงเรียนมีแผน และปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงานเต รียมความพร้อม รองลงมา ได้แก่ ครูและผู้บริหารได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และอันดับที่ 3 ได้แก่ครูได้สรุปผลและรายงาน ผลเกี่ยวกับการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งตามลำดับ ส่วนข้อที่ผู้บริหาร และครูเห็นว่ามีความการดำเนินงานต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยว กับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ผจก สงคราม (2555) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดตรัง ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดตรัง โดยภาพรวมผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร ปลื้มหอม (2559) ได้ทำการ ศึกษาสภาพและปัญหาการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพและ ปัญหาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมี การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษา ปัญหาการ บริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้าน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรอง นักเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ทางด้านการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงวางแผน แก้ไขปัญหาการ บริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่มุ่งหวัง โดยมีระดับการปฏิบัติกา บริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ของครูผู้รับผิดชอบ ซึ่งมีการปฏิบัติ เช่น การจัดทำ ทะเบียนนักเรียน ประจำชั้นจากทะเบียนสะสมและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับข้อมูล ครอบครัว และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียนจากผู้ปกครองนักเรียน การ แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนระดับโรงเรียน การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแก่ครู ในการคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลของครู การจัดกิจกรรมเดินรณรงค์ต่อต้านยา เสพติด การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การจัดนิทรรศการหรือป้าย นิเทศเกี่ยวกับวันสำคัญ การสอดเ ทรกความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการเรียนการสอน จัดบรรยายภาคภายในโรงเรียนให้र्मเรียน น้าอยู่ ห้างไกลสารเสพติดจัดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับ คุณธรรมจริยธรรมในการเข้าแถวเคารพธงชาติการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ส่งเสริมนักเรียนเป็น รายบุคคล และการประเมินผลในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน การสรุปผล การดำเนินการส่งต่อนักเรียนของโรงเรียน ก ารส่งต่อนักเรียนของครูที่ปรึกษาไปยังครูอื่น ภายใน สถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูฝ่ายปกครองหรือครูอื่น ๆ ที่ เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ จันจิรา ไชยรัตน์ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2561) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับกัลยา พรหมรัตน์ (2559) การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา มหาสารคาม เขต 1 พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำ

นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน นักเรียน สอดคล้องกับ ภาณุวัฒน์ บ้างศรีวงษ์ (2563) สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำ นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นระดับ มาก

5.2.2 ผลการพัฒนาแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษา

ผลการพัฒนาแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจรคุณภาพของสถานศึก ษาสังกัดสำ นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษา พบว่า 52 แนวทาง ผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นว่แนวทางที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ ประโยชน์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แนวทางที่พัฒนาเกิดจาก หลักการตามองค์ประกอบการประเมินที่ต้นสังกัดกำหนดให้ สถานศึกษาดำเนินการ และได้นำ ข้อเสนอจากการสนทนากลุ่มมาปรับให้เหมาะสมกับบริบท โดยสิ่งที่ เสนอจะเหมาะสมกับ การขับเคลื่อนโรงเรียนดีวิถีลูกเสือ ซึ่งทุกคนจะสามารถนำไปปฏิบัติด้วยความเข้าใจ สอดคล้องกับ ปริมาณรณ สนิธิ (2560) การวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำ นังงาน เขตพื้น ที่การศึก ษาประ ถม ศึกษานพทุธธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลด้าน ความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษามีการ วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบด้าน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อ นโยบายสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา พบว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียน กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด และด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ส่งต่อได้รับ การช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว สอดคล้องกับอนุชา ผลอิน (2560) ได้วิจัยการพัฒ นา รูป แบบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ศรีบุญยานุสรณ์ พบว่า การออกแบบและพั ฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการ ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ เป็นรูปแบบที่ พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า “PART Model” นำไปดำเนินการในการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไป ตามกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผลการประเมินความเหมาะสม ปรากฏว่ รูปแบบนี้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ ได้มีการจัดให้มี การประชุมเชิงปฏิบัติการใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครูและผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐาน และนักเรียนผลการทดลองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4) การประเมินความพึงพอใจ ในการพัฒ นา รูป แบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ ปรากฏว่ ครูและผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา

ชั้นพื้นฐาน และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับพรเพ็ญ จิระณัฐวีรกุล (2561) การวิจัยครั้งนี้ เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย มีหลายจำนวนทั้งสิ้น 29 แนวทาง จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 แนวทาง ด้านการคัดกรองนักเรียนจำนวน 8 แนวทาง ด้านการส่งเสริมและพัฒนาจำนวน 6 แนวทาง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 4 แนวทาง และด้านการส่งต่อนักเรียนจำนวน 6 แนวทาง สอดคล้องกับ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ทำการเพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี การวิเคราะห์ พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี มีแนวทาง เช่น (1) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนควรมีการพัฒนาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อย และการพัฒนาปรับปรุงตนเอง (2) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาของนักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหา (3) ด้านการส่งต่อ โรงเรียนควรมีการชี้แจงให้กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับ Ahmad (2020) ได้วิจัย เรื่อง เสนอรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา เพื่อการศึกษาวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า รูปแบบการสนับสนุนนักศึกษาของ Ahmad & Omar (2020) สำหรับการฝึกอบรมการวิจัยระดับสูงกว่าปริญญาเสนอว่านักศึกษาต้องการการสนับสนุนด้านการเงิน เทคนิค และสิ่งพิมพ์ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรงเวลา มหาวิทยาลัยและหัวหน้างานมีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้เนื่องจากพวกเขาให้ การสนับสนุนด้านการบริหารและอารมณ์ขณะที่พวกเขาสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน โมเดลนี้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของพวกเขา และมีประโยชน์สำหรับมหาวิทยาลัยเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาจัดเตรียมองค์ประกอบทั้งหมดที่เสนอให้กับนักศึกษา หัวหน้างานใหม่สามารถรับแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของตนใน การอำนวยความสะดวกให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา นักเรียนสามารถประเมินสถาบันก่อนที่จะลงทะเบียนในการศึกษาวิจัยหากสถาบันมีองค์ประกอบที่เสนอในรูปแบบนั้น สอดคล้องกับ Laverne (2000) วิจัย เรื่อง การร่วมมือของโรงเรียนกับชุมชนในการแก้ปัญหา การหนีเรียน กรณีศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการร่วมมือในการแก้ปัญหา พบว่า โรงเรียนกับชุมชนต้องสร้างความร่วมมือกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยต้องมีการติดต่อสื่อสารร่วมมือระหว่างกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และควรมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับตำรวจสำนักงานคุมประพฤติ จำเป็นต้องมีตัวแทนระดับผู้นำของกลุ่ม และควรมียุทธวิธีเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและการรู้จักป้องกันตนเองแก่ผู้ปกครองและชุมชนด้วย สอดคล้องกับ Larkin (1997) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ปรึกษาปัญหาด้านพฤติกรรม ซึ่งมีผลต่อการเพิ่มความนับถือตนเอง การบังคับใจตนเอง และพฤติกรรมภายในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา การจัดกลุ่มกิจกรรมถูกนำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมแปลกแยกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน 2 แห่ง พบว่า เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมแตกแยกแนวทางการปฏิบัติคือรวบรวมเทคนิคต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาการคิด การตักเตือนตนเอง การอบรมในการเข้าสังคม การมีแบบอย่างที่ดีและการแสดงบทบาทที่เหมาะสม

หลังจากดำเนินการทดลองกิจกรรมกลุ่มแล้ว พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนเกิดการพัฒนา
 ในด้านการนับถือตนเองการยอมรับในการบังคับใจตนเองและพฤติกรรมในชั้นเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำแนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม
 ศึกษา ไปประยุกต์ใช้ได้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน เพื่อการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม ศึกษา สามารถนำ 5SCS + ไปกำหนด
 นโยบายการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ปัญหา นักเรียน Drop out
 ได้อย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม ศึกษา

2. ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจร
 คุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม ศึกษาไปใช้พัฒนากลยุทธ์

บรรณานุกรม

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49
2317586161

บรรณานุกรม

- กนกพร แสนสุขสม. (2561). *นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความมีชื่อเสียงขององค์กรที่มีผลต่อการ ระดมทรัพยากรทางการศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลวรรณ เชาว์ช่างเหล็ก. (2557). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระบบบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กมลวรรณ เชาว์ช่างเหล็ก. (2557). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระบบบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2551). *คู่มือการจัดเก็บข้อมูล กชช. 2ค (ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน) ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (ปี 2552 – 2556)*. คณะกรรมการอำนวยการงาน อำนวยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กรมการพัฒนาชุมชน.
- กรมวิชาการ. (2544). *ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา*. ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2555). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. ยูเรนีสอิมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. ยูเรนีสอิมเมจกรุ๊ป.
- กรองทิพย์ บัวผาย. (2562). *แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กัลยา พรมรัตน์. (2559). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษามหาสารคาม เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ขวัญเนตร มุลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดอุดมรังสี*. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จันจิรา ไชยรัตน์, และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10 (หน้า 1–8)*. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

- จิรพรรณ จันทรวีเชียร. (2559). เอกสารประกอบการสอนวิชานวัตกรรมการจัดการ. สถาบันรัชต์ภาคย์.
- จุฬาลักษณ์ มหาแสน. (2559). ความสัมพันธ์ของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศกับความเข้มแข็งของชุมชนเทศบาลตำบลบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชนาธิป สีนิน. (2564). การจัดการความรู้คืออะไร : KM?. <http://ks.rmuts.ac.th/th/what>
- ชนิกานต์ เจริญสูตร. (2551). วงจรคุณภาพการบริหารแบบ PDCA. <http://eduserv.ku.ac.th/km/index.php?>
- ศิริรักษ์ แก้วรักษาสกุล. (2554). การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่นอินโดไชน่า
- ชัชวาล อรวงศ์ศุภทัต. (2555). คุณภาพการให้บริการมุมมองในเชิงวิชาการ. [http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=1285&pageid=3 &read=true&count](http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=1285&pageid=3&read=true&count)
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). พี บาลานซ์ไซด์แอนปรีนติง.
- ชาติรี สุขช่วย. (2548). สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ญาดา สังขกัญญา. (2565). รูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมีสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐตะวัน ลัมประสงค์. (2559). การบริหารจัดการประกันคุณภาพสถานศึกษาสำหรับอนาคต. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐนียา ห่องกระจก. (2562). แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ถวัลย์ มาตจรัส. (2556). นวัตกรรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเขียนหนังสือสำหรับครู และผู้บริหาร. อารักษ์.
- ทรงศักดิ์ คำภักดี. (2556). สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 21). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิศา ศุภรสุคนธ์. (2562). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง). [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ธิตินัดดา สิงห์แก้ว. (2562). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นรินทร์ เนาวประทีป. (2540). การควบคุมคุณภาพ. พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.
- นิรุช บัณฑิตโต. (2557). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- บรรจง จันทมาศ. (2546). การบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต. ที.เอส.บี.โปรดักส์
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). สุวีริยาสาส์น.
- บุปผชาติ เข้มวิชัย. (2558). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน:กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์. (2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปราณี มีหาญพงษ์. (2560). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความยืดหยุ่นพันต่อองค์กรของ พยาบาลวิชาชีพเจนเนอเรชั่นวาย โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสาร พยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 27(3), 146-162.
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). การวัดและประเมินผลการศึกษา. ศูนย์ส่งเสริมการทำผลงานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุญยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผจง สงคราม. (2555). สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พรเพ็ญ จิระณัฐวิรุกุล. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐม วิทยาลัย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรา หงคำมี. (2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร คุณภาพเดมมิง (PDCA) สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ภาณุวัฒน์ บ้างศรีวงษ์. (2563). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 12(1), 521-528.
- มานิช ตัญยงค์. (2564). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิทยาเขตพุทไธสง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2551). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. คำสมัย.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน จันทรรวม. (2560). นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนระบบทวิศึกษาตามแนวคิดหลักสูตรการศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. พิมพ์ดี.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2542). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วรมน วิตะเสวีระ. (2557). กลยุทธ์การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วิฑูรย์ สิมะโชติ. (2545). คุณภาพคือการบูรณาการ. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี.
- วิโรจน์ ไชยภักดี. (2562). แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงานโรงเรียนทวนผู้หญิงจันทิมาพิงบารมีในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. (2541). คุณภาพในงานบริการ. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ศิริรักษ์ แจ่มรักษ์สกุล (2554). การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่นอินโดไชน่า.
- ศุภฤกษ์ อัครวิทยาพันธุ์ และอัญชลียา สหชาติโกสีย์. (2541). Dr.W Edwards Deming บิดาแห่งคุณภาพสมัยใหม่. *วารสารเทคโนโลยีวัสดุ*, 10(1), 41-44.
- ศูนย์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบราชการไทย. (2561). *วงจรคุณภาพการบริหารแบบ PDCA*. <http://www.opdc.go.th/psic/main.php?url=content&gp=1&mn=3>,
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2553). การจัดการความรู้กับนวัตกรรม. สามลดา.
- สมศักดิ์ สันธะเวช. (2541). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. วัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ สันธะเวช. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). วัฒนาพานิช.
- สรข แก้วคำฟู. (2560). แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนยอนนิยม จังหวัดเชียงราย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สาทิพย์ ครุฑจันทร์. (2559). แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงานโรงเรียนโครงการกองทุนการศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 8(2), 105 - 123.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *การประกันคุณภาพการศึกษา เล่มที่ 1 แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร:คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คู่มือบริหารจัดการ เวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559*. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน
- สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำนักงาน คณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *จำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู/ลูกจ้าง และ ห้องเรียน จำแนกตามขนาดจำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2566*.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580). (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ ชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. พริกหวาน กราฟฟิค.
- สุทัศน์ เอี่ยมแสง. (2558). *รายงานผลการดำเนินงาน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน บ้านแม่จูด อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 5.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่อง บุรี*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิชาดา คล้ายสุบรรณ และพิชญาภา ยืนยาว. (2565). *แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงาน โรงเรียนคุณธรรม สพฐ. อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *แนวการ จัด กิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เสน่ห์ จัยโต (2558) *มิติใหม่การบริหารธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ทฤษฎีและ งานวิจัย*. โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2559). *คู่มือการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาแบบโครงงานเป็นฐาน*. หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- อนุชา ผลอิน. (2560). *การพัฒ นา รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์*. วารสารมหาวิทยาลัยมหาม กุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด. 6(2), 187 – 195.
- อนุรักษ ทองสุโขวงศ์. (2555). *การบัญชีต้นทุนเพื่อ การบริหาร*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อมร ปลื้มหอม. (2559). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์. (2561). *การพัฒนาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้ออำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เพิ่มพูน ชิดชอบ. (2566). รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มอบนโยบายการศึกษาและแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข”.
https://otepc.go.th/th/content_page/item/4606-2023-09-14-06-26-05.html
- Ahmad, A., & Omar, Z. (2020). Effects of informal work-family support on job performance: Mediating roles of work-family conflict and job satisfaction. *The Journal of International Management Studies*, 7(2), 202-206.
- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Prentice Hall.
- Biddle, V. S. (2009). *Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide*. Dissertation Abstracts International. 69
- Brady. (2008). “Student Perceptions of the Effectiveness of a Student Random Drug Testing Program in one New Jersey High School,” Dissertation Abstracts International. 69(2): pp.521-A ; August, 2008.
- Carter. V. (1973). *Dictionary of Education*. McGraw Hill.
- Cha, L. P. (2009). Cultural Care: Students’ and Teachers’ Perspectives on Caring. *Dissertation Abstracts International*, 69(12), 4611-B.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological test (5th ed.)*. Harper Collins.
- Deming in Mycoted. (2004). *Plan Do Check Act (PDCA) (Online)*. Available
- Gunderson, J. (1939). Simplified Phonics. *Elementary English*, 39(8), 593-603.
- Horace, B. & Champney, E. A. (1970). *A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms*. Longmans Grun and Co.
- Krumboltz, J. D. (1970). *Guidance and Counseling*. Holt Reinhart and Winston.
- Larkin, J. M. (1997). *Communicating Change: How to Win Employee Support for New Business Directions*. McGraw-Hill, Inc.
- Laverne, Mc.Coy-Byers. (2000). *Coalition Between Schools and Community Agencies for the Control of Truancy: Identification of Critical Factors Contributing to Coalition Effectiveness*. Dissertation Abstract. International.
- Lester. (1986). *Public Policy: An Evolutionary Approach*. Belmont. Wadsworth.
- McKeown, M. (2008). *The truth about innovation*. London: Prentice-Hall.
- Rogers, E. (2003). *Diffusion of Innovations*. Free Press.

- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49–60.
- Smith, L. C. (2011). *Reference and information services: an introduction (4th ed.)*. Englewood, CO: Libraries Unlimited.
- Watson-Davis, D. (2011). Teacher's Understanding, Perceptions, and Experiences of Students in Foster Care: A Forgotten Population. *Dissertation Abstracts International*, 71(3), 107–A.
- Williams. (2007). *Student Assistance Programs (SAP): An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth*. Doctor's Thesis in Massachusetts United States University.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis (2nd ed.)*. Harper & Row.

2317586161

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

ภาคผนวก

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49
2317586161

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49
2317586161

ที่ ยว ๐๖๓๐.๓๒/๔๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นายกฤษดา จำปามูล

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๖๒๐๑๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓๓๐๑๓๖๘๘ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๕๐๕๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๕๐๖

[illegible]

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๑๐๐

and the National Endowment for the Humanities

ເງື່ອນ ຫຼື ຫຸງເປັນທີ່ກະທຳລາຍຮາກເປັນພືດນ້ອຍ

เขียน นานีโพธิ์ งาม นานีโพธิ์

[illegible]

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นคู่ครองบุญผักรวบรวมชื่อผู้มีใจดี ทั้งปี บุญผักรวบรวม ๖ เดือน
พฤษภาคม ๒๕๖๖-๒๕๖๗ จะเป็นที่ปวารณา งานในวาระของชีวิตต่อไป

จึงขอแนะนำ เพื่อความสะดวกของบุคลากร ที่เข้ามาเป็นวิทยากร ขอยุติ กิจกรรมแล้ว เพื่อประโงดงานทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้

เรื่องความบกพร่อง

(รองศาสตราจารย์ ตามกับตั้งท้าย คลังพอ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ប្រធានាធិការ ប្រចាំខែ

† VTL as indicated above.

172971. a leather strap with a clip

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๔๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศุภพงศา จันทรังษี

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕ป๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรกิจกรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๘๗๖๘ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์อุทัย คลังพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๖๕

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพล

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโธสง รหัสนักศึกษา ๖๕๖๕๔๖๒๐๑๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายวุฒิพงษ์ อินโธสง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓-๑๑๐๑๗๖๘๘ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ ผดุงศิลป์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๔๕๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยเอกปรีชา มณฑาทิพย์

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓๓๓๐๓๗๖๘ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วันดีฤทัย คลังพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ ยว ๐๖๓๐.๓๒/๓๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวลาย

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้องค์ความรู้จากทฤษฎีของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๑๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๗๒๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประจำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐๐

๓๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนหนองม่วงสุวิทย์

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรรอบกายของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๓๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐๐

๓๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแดงน้อย

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕-๖๕๖๒๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๓๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗๓๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๔๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนตู

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๖๕๔๖๒๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙๓-๑๑๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองคอม

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโฮสง รหัสนักศึกษา ๖๕๖๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโฮสง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓๓๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๗๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๔๖๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลุมทอง

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๒๕ป๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตกรรมการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๓๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๑๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๑๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๓๒/๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๔๐๐

๓๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านศาลาดิน

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสม รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองอธิการบดี

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๑๓๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์กับข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสม รหัสนักศึกษา ๖๕ป๕๔๖๒๐๑๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยแบบสอบถามโดยมอบให้นายวุฒิพงษ์ อินโสม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙๓-๑๑๐๑๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ บันทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๑๙๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๘๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์กับข้อมูล

เรียน นางนภินาถ เพ็ชรไทย

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสรส รหัสนักศึกษา ๖๕ป๕๔๖๒๐๓๑๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสรส หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๑๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๔๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓๓ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เรียน นางอรทัย แก้วอาจ

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๓๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัณฐิต์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๑๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๑๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประตู่บ้านพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐๐

๓๗ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เรียน นายสามารถ กองโชค

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๖๕๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ โดยมอบให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๑๑๐๑๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา บินทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๕๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประสานงานพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นางเกษณีย์ แสนศรี

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕1๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๓๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๕๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม
เรียน นางพิชชา สุริยาจ

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕ป๕๔๖๒๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว
เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้
นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙๓-๓๓๐๑๙๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริสรา รัตน ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๓๒/๕๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสหภาพกลุ่ม

เรียน นางวริญญา จ้าปานูล

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโฮง รองอธิการบดี ๖๕๖๕๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสหภาพกลุ่มงานวิจัยดังกล่าว
เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้
นายวุฒิพงษ์ อินโฮง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓-๓๓๐๑๓๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๐๔ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๔ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๕๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.จ.ประสานงานพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม
เรียน นางวิยะดา อึ้งนอก

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อิ่มโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕ป๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบกรทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอปัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อิ่มโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓๓-๓๓๐๕๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญรัตน์ บันทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๐๔ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๔ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๕๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นางสาวศศิธร รินทะ

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสม รั้งนักศึกษา ๖๕1๕๔๖๒๐๑๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอวิเศษ จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้อนุญาตให้ นายวุฒิพงษ์ อินโสม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉวีรัตน์ บัณฑิตวิทยาลัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๑๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒๐/๕๖๓๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๑๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นายจิรโรจน์ พิบูลย์รุ่งเรือง

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมงห์ รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๖๒๐๑๐๑๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อินโสมงห์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙๓-๓๓๐๕๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๑๙๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๕๒๙ ๑๖๓๘๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ฮว ๐๖๓๐.๑๒/๕๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประ.ตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๑๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นายเดชา สว่างศรี

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสมง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๔๖๒๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อินโสมง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙-๑๑๐๑๓๖๘๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๓๒/๕๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประสานฯพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นายมังกร รวมธรรม

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสม รองคณบดี รหัสนักศึกษา ๖๕๒๕๔๖๒๐๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านศาลาดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อินโสม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓๓-๓๓๐๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพรัตน์ บันทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๐๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ยว ๐๖๓๐.๑๒/๕๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๓๘๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

เรียน นายสมชาย แหวนลา

ด้วยนายวุฒิพงษ์ อินโสร่ง รหัสนักศึกษา ๖๕1๕๕๖๒๐๑๐๑๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ระงับพฤติกรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการประกอบกรทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเชิญท่านเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านคำลาดดิน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นายวุฒิพงษ์ อินโสร่ง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๙๓-๓๓๐๑๓๗๖๘ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉวีรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๐๙ ๓๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2317586161

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
เรื่อง “แนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของ
สถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา”

เรียนผู้เชี่ยวชาญ ที่เคารพ

กระผมนายวุฒิพงษ์ อินโธสง นักศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 นวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ทำ
 การ วิจัยเรื่อง “แนวทางกา ารบริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ
 ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศึกษา” ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้
 เครื่องมือที่มีความถูกต้องทางด้านเนื้อหา ความสอดคล้องตามคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ดังนั้นกระผมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในฐานะที่มีความรู้ ความสามารถ
 และมีประสบการณ์ทางด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี ได้กรุณาตรวจสอบและประเมินข้อ
 คำถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิคการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ซึ่งกระผมจะได้นำความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์
 ของท่านผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวบังเกิดผลดี และเป็นประโยชน์
 มากยิ่งขึ้น ซึ่งกระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายวุฒิพงษ์ อินโธสง

093-1101768

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้วิจัย

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
เรื่อง “แนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของ
สถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศึ กษาประ ถม ศึ กษา”
(สำหรับประกอบการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา การพัฒนาแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศึ กษาประ ถม ศึ กษา มี วัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหา กา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศึ กษาประ ถม ศึ กษา
2. เพื่อพัฒนาแนวทางกา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ ของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้น ที่การศึ กษาประ ถม ศึ กษา

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาว่า ข้อคำถามดังกล่าวเป็นไปตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีหรือไม่

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายวุฒิพงษ์ อินโธสง

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง

1. แบบประเมินแบบประเมินสภาพ และปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษาสังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ ที่การศึกษ ษาประ ถม ศึกษาประกอบด้วย การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ด้าน จำนวน 53 ข้อ

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง มีความเห็นว่าข้อคำถามมีความตรงตามคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความตรงตามคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

-1 หมายถึง มีความเห็นว่าข้อคำถามไม่มีความตรงตามคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

3. กรุณาเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในช่องข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบประเมินสภาพ และปัญหา การบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	-	0	+1	
	1			
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่หลากหลายของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของ ชีวิตที่ต่างต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลายลักษณะและด้านสังคมโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายและเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมทุกภาคเรียนโดยที่สถานศึกษาดำเนินการ โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิง สร้างสรรค์				
1.1 สถานศึกษามีการวางแผนจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของ นักเรียนอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจนและร่วมกันทำงาน อย่างต่อเนื่อง				
1.2 สถานศึกษามีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบ ประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ				
1.3 สถานศึกษามีวิธีการที่หลากหลายในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ครอบคลุม				
1.4 สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติมทุกภาคเรียน				
1.5 สถานศึกษามีการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน				
1.6 สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนครอบคลุมทั้งด้าน สุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม				
1.7 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์				
1.8 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น เวลา สถานที่งบประมาณ สารสนเทศ				
1.9 สถานศึกษามีการนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน				

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	- 1	0	+1	
2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการคัดกรองแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา โดยให้ผู้เกี่ยวข้องในการคัดกรองนักเรียน ร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน และบันทึกในแบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคล รวมทั้งมีการรายงานสรุปผลการคัดกรองโดยสถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียน ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ดำเนินการอยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน				
2.1 สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลจากประวัติของนักเรียน เพื่อการคัดกรอง				
2.2 ครูมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน เพื่อการคัดกรอง				
2.3 ผู้เกี่ยวข้องในการคัดกรองนักเรียน ร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน				
2.4 สถานศึกษามีเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา				
2.5 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียน โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ดำเนินการอยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน				
2.6 สถานศึกษามีการบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนในแบบคัดกรอง นักเรียนรายบุคคล				
2.7 ครูมีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้บริหารทราบ				
2.8 ผู้บริหารยอมรับและเคารพในผลการคัดกรองนักเรียนของครู				
2.9 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ คัดกรองนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ สารสนเทศ				
2.10 สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนให้ผ่านพ้นไปได้ ด้วยดี				

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
3. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียน กลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา กลุ่มพิเศษสถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนทุกกลุ่ม โดยกิจกรรมที่จัดให้อยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญกับนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกคน ผ่านการสื่อสารเชิงบวก และการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ เพื่อที่จะพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ				
3.1 ครูมีการศึกษาแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา				
3.2 สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายร่วมกันวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา				
3.3 ครูมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
3.4 สถานศึกษามีการพิจารณาเลือกกิจกรรมเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา โดยจัดกิจกรรมอยู่บนพื้นฐาน คุณธรรม จริยธรรม				
3.5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยจัด กิจกรรมอยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน				
3.6 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มมีปัญหา โดยจัดกิจกรรมอยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน				
3.7 ครูมีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน				
3.8 สถานศึกษามีการหาแนวทาง และวิธีการช่วยเหลือนักเรียน โดย ผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน				
3.9 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกคน ผ่านการสื่อสารเชิง บวก เคารพซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ				
3.10 ผู้บริหารยอมรับและเคารพการตัดสินใจของครู ในการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน				
3.11 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ ขวัญกำลังใจ				

2317586161

VRU iThesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา หมายถึง การให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ไม่ปล่อยปละละเลย โดยสถานศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่ายต้องมีแผน/โครงการรองรับ เพื่อที่จะได้แบ่งปันความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดกิจกรรม				
4.1 สถานศึกษามีแผน/โครงการ ในการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียน				
4.2 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน โดยยึดหลัก คุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์				
4.3 สถานศึกษาจัดให้ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน โดยยึดหลัก คุณธรรม เอื้อ อาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์				
4.4 สถานศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต โดยผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน				
4.5 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์				
4.6 สถานศึกษาจัดให้ครูมีการวางแผน พูดคุย ก่อนการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน				
4.7 ครูมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน				
4.8 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ ส่งเสริมนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ ขวัญกำลังใจ				
4.9 สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในการดำเนินการส่งเสริมนักเรียนให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี				

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
5. การส่งต่อ หมายถึง การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษา กรณีที่ปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป โดยที่สถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญร่วมกันวางแผน ปฏิบัติงาน และประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและต้องมีการจัดทำสารสนเทศการบันทึกผลการช่วยเหลือหรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่เป็นปัจจุบันจัดเก็บอย่างระบบ การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1) การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง 2) การส่งต่อภายนอก การส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวฝ่ายกิจการนักเรียน จะเป็นการแก้ปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ จิตใจ ความรู้สึก ปัญหาด้านพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น				
5.1 สถานศึกษามีการพิจารณาข้อมูลของนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อ โดยผู้เกี่ยวข้องทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน				
5.2 สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้ประสบผลสำเร็จในระดับที่สูงขึ้นตามศักยภาพ				
5.3 สถานศึกษาให้การสนับสนุนครู ในการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ				
5.4 มีผู้เชี่ยวชาญภายในสถานศึกษา ที่เป็นผู้รับผิดชอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล เป็นต้น				
5.5 ผู้เชี่ยวชาญภายในสถานศึกษา ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย				
5.6 มีผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถานศึกษา ที่เป็นผู้รับผิดชอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
5.7 สถานศึกษามีการรายงานข้อมูลของนักเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ				
5.8 สถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญร่วมกันวางแผน ปฏิบัติงาน และประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
5.9 สถานศึกษามีกระบวนการขั้นตอนการส่งต่อที่มีความชัดเจน				
5.10 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ ส่งต่อนักเรียน				
5.11 สถานศึกษามีการจัดทำสารสนเทศการบันทึกผลการช่วยเหลือหรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่เป็นปัจจุบันจัดเก็บอย่างระบบ				

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
5.12 สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ				
5.13 สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว/ครูฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อไป				

ข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปจำนวนข้อคำถาม

กา รบริห ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	จำนวนข้อคำถาม (ข้อ)
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	9
การคัดกรองนักเรียน	10
การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	11
การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	10
การส่งต่อ	13
รวม	53

ระยะที่ 1 การประเมินแบบประเมินสภาพ และปัญหา การบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือ
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถม ศึกษา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของ
สถานศึกษาสังกัดสำ นักรงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก าร
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำ นักรงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 สภาพ และปัญหาการ บริหาร ารจัดก ารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาสังกัดสำ นักรงาน เขตพื้น ที่การศีก ษาประ ถม ศีกษา
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
3. เมื่อท่านได้รับแบบสอบถามฉบับนี้แล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านตามความเป็น
จริง ผู้วิจัยจะประมวลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม และเก็บรักษาไว้เป็นความลับ
โดยไม่พาดพิงถึงผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการแสดงความคิดเห็นในการตอบ
แบบสอบถาม คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นายวุฒิพงษ์ อินไธสง

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. 20 - 30 ปี

☐ 2. 31 - 40 ปี

☐ 3. 41 - 50 ปี

☐ 4. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ปริญญาตรี

☐ 2. ปริญญาโท

☐ 3. ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

☐ 1. น้อยกว่า 5 ปี

☐ 2. 5 - 10 ปี

☐ 3. มากกว่า 10 ปี

5. ตำแหน่งหน้าที่

☐ 1. ครูผู้ช่วย

☐ 5. ครูเชี่ยวชาญ

☐ 2. ครู

☐ 6. ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

☐ 3. ครูชำนาญการ

☐ 4. ครูชำนาญการพิเศษ

6. ภูมิภาค

☐ 1. ภาคกลาง

☐ 2. ภาคตะวันออก

☐ 3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

☐ 4. ภาคเหนือ

☐ 5. ภาคตะวันตก

☐ 6. ภาคใต้

ตอนที่ 2 สภาพ และปัญหาการบริหาร จัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา โดยการแบ่งคำถามเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน
- 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแผนของสถานศึกษา
- 5) การส่งต่อ

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าข้อความใดตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใดโดย
ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ ซึ่งตัวเลขแต่ละตัวแทนความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพ/ปัญหาการบริหาร จัดการ รอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพ/ปัญหาการบริหาร จัดการ รอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพ/ปัญหาการบริหาร จัดการ รอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพ/ปัญหาการบริหาร จัดการ รอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพ/ปัญหาการบริหาร จัดการ รอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการบริหาร จัดการ									
	สภาพการบริหาร จัดการ					ปัญหาการบริหาร จัดการ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล										
1.1 สถานศึกษามีการวางแผนจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของ นักเรียนอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจนและร่วมกันทำงานอย่างต่อเนื่อง										
1.2 สถานศึกษามีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น แบบ ประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบทดสอบบุคลิกภาพ										
1.3 สถานศึกษามีวิธีการที่หลากหลายในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ครอบคลุม										
1.4 สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติมทุกภาคเรียน										
1.5 สถานศึกษามีการสำรวจสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน										

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก									
	สภาพการ บริหาร าร					ปัญหาการ บริหาร าร				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.6 สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนครอบคลุมทั้งด้าน สุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม										
1.7 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลของนักเรียน โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิง สร้างสรรค์										
1.8 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ สารสนเทศ										
1.9 สถานศึกษามีการนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน										
2. การคัดกรองนักเรียน										
2.1 สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลจากประวัติของนักเรียน เพื่อการคัดกรอง										
2.2 ครูมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน เพื่อการคัดกรอง										
2.3 ผู้เกี่ยวข้องในการคัดกรองนักเรียน ร่วมกันทำงานอย่าง สร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน										
2.4 สถานศึกษามีเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยแบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา										
2.5 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียน โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ดำเนินการอยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญ นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน										
2.6 สถานศึกษามีการบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนในแบบคัดกรอง นักเรียนรายบุคคล										
2.7 ครูมีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้บริหารทราบ										
2.8 ผู้บริหารยอมรับและเคารพในผลการคัดกรองนักเรียนของครู										

2317586161

VRU iThesis 65054602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการ บริหาร จัดการ									
	สภาพการ บริหาร าร					ปัญหาการ บริหาร าร				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.9 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ คัดกรองนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ สารสนเทศ										
2.10 สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ร่วมกัน แก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในการ ดำเนินการคัดกรองนักเรียนให้ผ่านพ้นไปได้ ด้วยดี										
3. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน										
3.1 ครูมีการศึกษาแนวทางการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา										
3.2 สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายร่วมกันวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา										
3.3 ครูมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี และ นวัตกรรมใหม่ ๆ มาดำเนินการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน										
3.4 สถานศึกษามีการพิจารณาเลือกกิจกรรม เพื่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา โดยจัดกิจกรรมอยู่บนพื้นฐาน คุณธรรม จริยธรรม										
3.5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อการ ป้องกันนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยจัด กิจกรรมอยู่บน พื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญ นักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน										
3.6 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อการแก้ไข ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มมีปัญหา โดยจัดกิจกรรมอยู่บน พื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ให้ ความสำเร็จนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกันกิจกรรมตามหลักสูตรลูกเสือ ตลอดปีการศึกษา โดยใช้แผนการจัดการกิจกรรม อย่างครบถ้วนถูกต้อง										
3.7 ครูมีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาของ นักเรียน										

2317586161

VRU :Thesis 65U54602101 Complete / recv: 17032026 19:16:49

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการ บริหาร จัดการ									
	สภาพการ บริหาร าร					ปัญหาการ บริหาร าร				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 สถานศึกษามีการหาแนวทาง และวิธีการช่วยเหลือนักเรียน โดย ผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมี เป้าหมายร่วมกัน										
3.9 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกคน ผ่านการสื่อสารเชิง บวก เคารพซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ										
3.10 ผู้บริหารยอมรับและเคารพการตัดสินใจของครู ในการป้องกัน และแก้ปัญหาให้นักเรียน										
3.11 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ ขวัญ กำลังใจ										
4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา										
4.1 สถานศึกษามีแผน/โครงการ ในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหาของนักเรียน										
4.2 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน โดยยึดหลัก คุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์										
4.3 สถานศึกษาจัดให้ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน โดยยึดหลักคุณธรรม เอื้อ อาทร สื่อสารในทางบวกเชิงสร้างสรรค์										
4.4 สถานศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต โดย ผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีเป้าหมายร่วมกัน										
4.5 สถานศึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน โดยยึดหลัก คุณธรรม เอื้ออาทร สื่อสารในทางบวก เชิงสร้างสรรค์										
4.6 สถานศึกษาจัดให้ครูมีการวางแผน พุดคุย ก่อนการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน										

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการ บริหาร จัดการ									
	สภาพการ บริหาร าร					ปัญหาการ บริหาร าร				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7 ครูมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน										
4.8 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ ส่งเสริมนักเรียน เช่น เวลาสถานที่ งบประมาณ ขวัญกำลังใจ										
4.9 สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในการดำเนินการส่งเสริมนักเรียนให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี										
4.10 สถานศึกษามีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี										
5. การส่งต่อ										
5.1 สถานศึกษามีการพิจารณาข้อมูลของนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อ โดยผู้เกี่ยวข้องทุกคนร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมี เป้าหมายร่วมกัน										
5.2 สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้ประสบ ผลสำเร็จในระดับที่สูงขึ้นตามศักยภาพ										
5.3 สถานศึกษาให้การสนับสนุนครู ในการส่งเสริมนักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษ										
5.4 มีผู้เชี่ยวชาญภายในสถานศึกษา ที่เป็นผู้รับผิดชอบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล เป็นต้น										
5.5 ผู้เชี่ยวชาญภายในสถานศึกษา ได้รับความไว้วางใจจาก ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย										
5.6 มีผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถานศึกษา ที่เป็นผู้รับผิดชอบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน										
5.7 สถานศึกษามีการรายงานข้อมูลของนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ										

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ระดับสภาพและปัญหาการ บริหาร ารจัดก									
	สภาพการ บริหาร าร					ปัญหาการ บริหาร าร				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.8 สถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน และ ประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน										
5.9 สถานศึกษามีมีกระบวนการขั้นตอนการส่งต่อที่มีความชัดเจน										
5.10 สถานศึกษามีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการ ส่งต่อนักเรียน										
5.11 สถานศึกษามีการจัดทำสารสนเทศการบันทึกผลการช่วยเหลือหรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่เป็นปัจจุบันจัดเก็บอย่างระบบ										
5.12 สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ										
5.13 สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว/ครูฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อไป										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายวุฒิพงษ์ อินไธสง
วัน เดือน ปี เกิด	14 กันยายน 2537
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2560 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ที่อยู่ปัจจุบัน	74 หมู่ 2 ตำบลหนองเยือง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

